

AREL IR MONTHLY

ISSN: 2822-3837

INTERNATIONAL RELATIONS - ULUSLARARASI İLİŞKİLER

AĞUSTOS / AUGUST VOL 30

100. Yılında Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Muharebesi

The Great Offensive and the Field Battle of the
Commander-in-Chief in the 100th Year

AREL IR MONTHLY

İmtiyaz Sahibi/Owner

İstanbul Arel Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (İng.) &ArelUSAM
İstanbul Arel University, Department of International Relations (Eng.)
&ArelUSAM

Yönetici Editör/Executive Editor

Assoc. Prof. Oktay Bingöl

Editör/Editor

Res. Asst. Doğuş Sönmez

Öğrenci Editör/Student Editor

Samiye Yüksel

Asistan Öğrenci Editör/Assistant Student Editor

Refia Havva Bayır, Sırrı Can Yücel, Talha Çağman

Yayın Kurulu/Editorial Board

Fatma İnal, Melek Akın, Nedime Günaçtı Refia Havva Bayır, Samiye Yüksel,
Senanur Ayyıldız, Sırrı Can Yücel, Talha Çağman

Danışma Kurulu/Advisory Board

Prof. C. Uğur Özgöker, Assoc. Prof. Dr. Oktay Bingöl, Assoc. Prof. Ali
Bilgin Varlık, Assoc. Prof. Kenan Duman, Dr. Selma Şekercioğlu Bozacıoğlu

Kapak ve Sayfa Tasarımı/Cover and Page Design

Şura Öztürk

T.C İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL AREL UNIVERSITY

In Collaboration with İstanbul Arel University International Relations Club

arelusam@arel.edu.tr

Bu belgede yer alan hususların tüm sorumluluğu yazarlara ait olup İstanbul Arel Üniversitesi ve üyelerini bağlamaz. Bu belgenin her hakkı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu esasları çerçevesinde İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası İlişkiler (İngilizce) bölümüne ve ARELUSAM (Uluslararası Stratejik Araştırmalar Uygulama ve Araştırma Merkezi)'a aittir. *The information and views set out in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the official opinion of İstanbul Arel University.*

İçindekiler

Content

Gururlu Gün -Samiye YÜKSEL	
Proud Day.....	1
Büyük Zafer -Senanur AYYILDIZ	
Great Victory.....	4
İsimsiz Kahramanlar -Nedime GÜNAÇTI	
Unsung Heroes.....	7
Bir İlham Kaynağı Olarak Kurtuluş Savaşı -Talha ÇAĞMAN	
Turkish War of Independence as a Source of Inspiration.....	10
Bize Düşen Ne? -Esra ÇINAR	
What Fells Upon Us?.....	14
Uzun Zaman Oldu -Sırrı Can YÜCEL	
It's Been A Long Time.....	18
Röportaj -Talha ÇAĞMAN – Oktay BİNGÖL	
Interview.....	24
Röportaj -Talha ÇAĞMAN – Ali Bilgin VARLIK	
Interview.....	37
Anadolu'yu Sarsan On Beş Gün: Çatışan Yorumlar, Çatışan Tarihler -Ali Emre ELDEM	
Fifteen Days That Shook Anatolia: Conflicting Interpretations, Conflicting Histories.....	42
Şu Çılgın Türkler -Nedime GÜNAÇTI	
Those Crazy Turks.....	48
Milli Egemenlik -Sırrı Can YÜCEL	
National Sovereignty.....	51
Bir İçten Bir Dıştan (Temmuz) -Samiye YÜKSEL – Refia Havva BAYIR	
One Step In One Step Out (July).....	52

Gururlu Gün

Proud Day

Samiye YÜKSEL

“30 Ağustos 1922, Türk insanı, devleti ve tarihi açısından büyük bir dönüm noktasıdır.”

“August 30, 1922 is a great turning point in terms of Turkish people, state and history.”

30 Ağustos 1922 Türk insanı, devleti ve tarihi açısından büyük bir dönüm noktasıdır. Üstün çaba ve özverinin tohumlarını verdiği, yaşlısı ve genciyle, kadını ve erkeğiyle, tüm vatandaşlarıyla Türk'ün mutlak zaferini kazandığı ve tarihe altın harflerle yazılmış olan bu kutsal gün tam yüz yıldır Türk insanı tarafından coşkuyla kutlanmaktadır.

Türk tarihi elbette ki zaferlerle doludur fakat 30 Ağustos deyim yerindeyse bir milletin yeniden doğuşunu ifade etmektedir. Yüz yıllarca kolay elde edilmemiş, kolay elde tutulmamış bu güzel topraklar kolay bir şekilde de kaybedilmemiştir.

Sakarya'da başlatılıp 22 gün ve 22 gece süren çatışmalardan sonra düşmanların yurdumuzdan tamamen atılması için yaklaşık olarak bir yıl süren hazırlıkların ardından Başkomutan Mustafa Kemal Paşa, 26 Ağustos 1922 tarihinde Büyük Taarruz'u başlatmıştır. Yaklaşık dört gün süren çatışmaların ardından Türk milleti kesin zaferle sonuçlanan bir başarı elde etmiştir.

August 30, 1922 is a great turning point in terms of Turkish people, state and history. This day, which gave the seeds of superior effort and self-sacrifice, where the Turks won the absolute victory with their old and young, women and men, all citizens, and which has been written in golden letters in history, has been celebrated with enthusiasm by Turkish people for exactly one hundred years.

Turkish history is full of victories, but August 30, so to speak, means the rebirth of a nation. These beautiful lands, which were not easily obtained for centuries, were not easily lost, either.

After a year-long preparations for the complete expulsion of the enemies from our country, after the clashes that started in Sakarya and lasted for 22 days and 22 nights, the Commander-in-Chief Mustafa Kemal Pasha started the Great Offensive on 26 August 1922. After the clashes that lasted for about four days, the Turkish nation achieved a success that resulted in a decisive victory.

“Açlık, yoksulluk, günlerce süren kayıp dolu çatışmalar...”

“Hunger, poverty, conflicts full of loss that lasted for days...”

Açlık, yoksulluk, günlerce süren kayıp dolu çatışmalar... Türk milleti vatan toprağına ve bağımsızlığına tekrar kavuşma arzusuyla yanıp tutuşurken sadece cephede düşmanla savaşmamıştır. Aynı zamanda ayakta kalmak ve pes etmemek için yoktan var olmuştur.

Atalarımızın tüm imkansızlıklara rağmen yaktığı özgürlük, bağımsızlık ve cumhuriyet ateşi bugün hala aynı kuvvetle yanmaktadır. Var olma ve yok olma arasında verilen mücadelenin şafağında elde edilen zafer, biz Türkler için özgürlük, bağımsızlık, vatan ve bayrağın önemini çok net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Hunger, poverty, conflicts full of loss that lasted for days... While the Turkish nation was burning with the desire to regain their homeland and independence, they did not only fight the enemy on the front. At the same time, it was created out of nothing to survive and not give up.

The fire for freedom, independence and republic that our ancestors burned despite all the impossibilities still burns with the same strength today. The victory achieved at the dawn of the struggle between existence and extinction clearly reveals the importance of freedom, independence, homeland and flag for us Turks.

Bizler bu yüce neslin torunları olarak atalarımızın yaktığı meşaleyi hiç söndürmeyeceğimize ve Başkomutan Mustafa Kemal Atatürk'ün açtığı yolda, gösterdiği hedefe durmadan yürüyeceğimize and içiyoruz.

Tek bir tereddütte bulunmadan, tek bir saniye düşünmeden hayatlarını bu zorlu yola adayan ve imkansızı gerçekleştiren başta Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, tüm şehit ve gazilerimizi rahmetle anıyoruz, ruhları şad olsun.

We, as the grandchildren of this great generation, swear that we will never extinguish the torch lit by our ancestors and that we will walk without stopping on the path opened by Commander-in-Chief Mustafa Kemal Atatürk, to the goal he pointed out.

We commemorate all our martyrs and veterans, especially our Great Leader Mustafa Kemal Atatürk, who devoted their lives to this difficult path and accomplished the impossible without a single hesitation, without thinking for a second. May their souls rest in peace.

Büyük Zafer Great Victory

Senanur AYYILDIZ

Tarih 30 Ağustos 1922. Türk Devleti'nin ilelebet payidar kalacağının simgesi bu gün. Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri bu zaferle sağlamlaştırıldı. Bu zafer, Türk Devleti'nin en önemli zaferlerinden biriydi. Sadece Türkiye'nin değil, dünyanın kaderini değiştirecekti. Öyle güçlü, öyle etkili. Türkiye Cumhuriyeti düşman işgalinden kurtuldu ve 30 Ağustos Türk Milleti için önemli bir zafer oldu. Peki, 30 Ağustos olmasaydı ne olurdu?

The date is August 30, 1922. This day is the symbol that the Turkish State will stand forever. The foundations of the young Turkish Republic were consolidated with this victory. This victory was one of the most important victories of the Turkish State. It would change the fate of not only Turkey but the world. So powerful, so effective. The Republic of Turkey survived the enemy occupation and August 30 was an important victory for the Turkish Nation. So what would have happened if there had been no August 30?

“Peki, 30 Ağustos olmasaydı ne olurdu?”

“So what would have happened if there had been no August 30?”

Türk Devleti tarihinde birçok zafer bulunan güçlü bir devlettir. En güzel ve en kıymetli zaferlerinden birini de 30 Ağustos'ta gerçekleştirmiştir. Düşman işgali altına alınan topraklar, binbir güçlük ve yaşanan birçok kayıpla düşman işgalinden kurtulmuştur. 26 Ağustos tarihinde başlayan Büyük Taarruz, 30 Ağustos sabahı Türk Milletinin üstüne bir güneş gibi doğmuştur. Başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, kahraman askerlerimiz özgürlüğümüzün temelini atmak, bağımsızlığımızı sağlamak için büyük bir meydan savaşında Türk milletinin özgürlüğünü savunmuşlardır. Düşman güçlerine karşı imkansızı imkanlı kılmak için

The Turkish State is a powerful state with many victories in its history. He achieved one of his most beautiful and most valuable victory on August 30. The lands that were occupied by the enemy were saved from the enemy occupation with many difficulties and many losses. The Great Offensive, which started on August 26, rose like a sun over the Turkish nation on the morning of August 30. Our heroic soldiers, especially Mustafa Kemal Atatürk, defended the freedom of the Turkish nation in a great field war to lay the foundation of our freedom and ensure our independence. In order to make the impossible possible against the

Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde 26 Ağustos 1922 saat 05.30 sularında Büyük Taarruza başlanmıştır. Bu büyük meydan savaşının sonucunda düşman ordusu yenilmiştir. ¹

Eğer 30 Ağustos Zaferi olmasaydı Türkiye Cumhuriyeti diye bir ülkenin var olup olmayacağı bir bilinmezden başka bir şey değildir. Özgürlüğü elinden alınmış ve bağımlı hale gelen bir ülkenin ayakta durabilmesi mümkün olmayacaktır. Çünkü tüm bu var oluş mücadelesinde ayakta durabilmek çok önemlidir. Bağımsızlığı elinden alınmış bir ülkenin ise karanlığa gömülmesi oldukça normal ve olağan bir durumdur.

30 Ağustos'ta yenilseydik Türkiye de bir bilinmezin içinde sürüklenen, karanlığa gömülmüş, bağımsızlığı elinden alınmış ülkelerden biri olacaktı. Laik bir devlet, en önemlisi cumhuriyet hiçbir zaman kurulamayacaktı. İnsanlar düştükleri bataklıktan kurtulamayacaktı çünkü kurtulmalarına hiçbir zaman izin verilmeyecekti. Belki de özgürlüğümüz tamamen bizden koparılacaktı.

enemy forces, under the leadership of Mustafa Kemal Atatürk, the Great Offensive began on 26 August 1922 at around 05:30. As a result of this great field battle, the enemy army was defeated. ¹

If the 30 August Victory did not exist, it is nothing but a mystery whether a country called the Republic of Turkey would exist. A country that has been deprived of its freedom and has become dependent will not be able to stand. Because it is very important to be able to stand in this struggle for existence. It is quite normal and usual for a country that has been deprived of its independence to be plunged into darkness.

If we had been defeated on August 30 and had not been able to win this victory, Turkey would have been one of the countries that were dragged into an unknown, buried in darkness and whose independence was taken away. A secular state, most importantly a republic, would never be established. People would not be able to escape the swamp they had fallen into because they would

“Özgürlüğü elinden alınmış ve bağımlı bir hale gelen bir ülkenin ayakta durabilmesi mümkün olmayacaktır.”

“A country that has been deprived of its freedom and has become dependent will not be able to stand.”

Anadolu parça parça bölünecekti ve biz vatansız kalacaktık. Mustafa Kemal Atatürk ve ona eşlik eden kahraman askerlerimiz bizi başka ülkelerin boyunduruğu altına girmekten, ülkemizi kaybetmekten kurtardı. İşte bu sebeple bu zafer Türk Milleti için oldukça önemlidir. Bu yüzden Mustafa Kemal Atatürk'ü ve bu yolda onu yalnız bırakmayan silah arkadaşlarını saygıyla anıyoruz. 30 Ağustos Zafer Bayramımız kutlu olsun! ²

never be allowed to escape. Perhaps our freedom would be completely snatched from us. Anatolia would be divided into pieces and we would be homeless. Mustafa Kemal Atatürk and our heroic soldiers who accompanied him saved us from falling under the yoke of other countries and losing our country. That is why this victory is a very important victory for the Turkish Nation. That's why we commemorate Mustafa Kemal Atatürk and his brothers in arms who did not leave him alone on this path. Happy August 30 Victory Day! ²

References:

¹ Hürriyet. 30 Ağustos Zafer Bayramı'nın Anlamı ve Önemi.

<https://www.hurriyet.com.tr/galeri-30-agustos-zafer-bayrami-nedir-30-agustos-zafer-bayrami-anlami-ve-onemi-41883671>.

² Doğru, Necati. 30 Ağustos Olmasaydı!

<https://www.sozcu.com.tr/2017/yazarlar/necati-dogru/30-agustos-olmasaydi-2-1994291>.

İsimsiz Kahramanlar

Unsung Heroes

Nedime GÜNAÇTI

19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Atatürk'ün Samsun'a çıkışıyla başlayan Kurtuluş Savaşı, yaşanan muharebeler, stratejiler, kayıplar ve kazançlar ile Türkiye'yi kökten bir değişikliğe uğratmıştır. 30 Ağustos 1922'de gerçekleşen Büyük Taarruz Zaferi'ne uzanan yolda yalnızca komutan ve askerler mücadele etmemiştir. Türkiye'nin emperyalist güçlerden kurtulması, diğer ülkelerin kurtuluşundan farklı olmuştur. Yaşlı ve genç olmak üzere halkın çoğu kesimi de kendi kurtuluşu için daha önce görülmemiş bir zafere imza atmıştır. Anadolu'nun pek çok bölgesinde çeşitli mücadelelere katılan kişilere birkaç örnek vermek, bu topyekün mücadeleyi anlamak açısından faydalı olacaktır.

The War of Independence, which started with Mustafa Kemal Atatürk's departure to Samsun on May 19, 1919, has radically changed Turkey with the battles, strategies, losses and gains. Not only the commanders and soldiers fought on the way to the Great Offensive Victory, which took place on August 30, 1922. The liberation of Turkey from the imperialist powers was different from the liberation of other countries. Many sections of the people, old and young, have also achieved an unprecedented victory for their own liberation. It will be useful to give a few examples of people who participated in various struggles in many regions of Anatolia in order to understand this total struggle.

“Türkiye’nin emperyalist güçlerden kurtulması, diğer ülkelerin kurtuluşundan farklı olmuştur. Yaşlı ve genç olmak üzere halkın çoğu kesimi de kendi kurtuluşu için daha önce görülmemiş bir zafere imza atmıştır.”

“The liberation of Turkey from the imperialist powers was different from the liberation of other countries. Many sections of the people, old and young, have also achieved an unprecedented victory for their own liberation.”

Kara Fatma

Gerçek adı Fatma Seher olan, Milli Mücadeleci’ye “Kara” lakabını Mustafa Kemal vermiştir. Erzurumlu olan Kara Fatma Kurtuluş Savaşı’nda İzmit ve çevresinde çete oluşturarak etkili olmuştur. Yanına hemcinslerini alan Kara Fatma, düşmanlara karşı etkileyici mücadeleler vermiştir. Turgut Özakman’ın *Şu Çılgın Türkler* kitabında ise Kara Fatma’dan şu şekilde bahsedilmiştir: “...Fatma Seher Hanım. Kara Fatma diye ünlü bir çete reisimiz. Kadınlardan kurulu çetesiyle son İnönü Savaşı’na katıldı, hayli şehit de verdi.”¹

Albay Reşat Bey

Çiğiltepe 57. Tümen Komutanı olan Albay Reşat Bey’in hikayesi ise biraz farklı olmuştur. Kendisi Mustafa Kemal’in endişeleri üzerine yarım saat içinde Çiğiltepe’yi düşüreceklerine dair söz vermiştir. Fakat sözünü tam olarak yerine getireme-

Kara Fatma

Mustafa Kemal gave the nickname “Kara” to the woman of the National Struggle, whose real name is Fatma Seher. Kara Fatma, who was from Erzurum, was influential in the War of Independence by forming a gang around İzmit. Kara Fatma, who took fellow women with her, gave impressive struggles against the enemies. In Turgut Özakman’s book *Şu Çılgın Türkler*, Kara Fatma is mentioned as follows: “...Fatma Seher Hanım. We have a famous gang leader named Kara Fatma. She participated in the last İnönü War with her gang of women, and she gave a lot of martyrs.”¹

Colonel Reşat Bey

The story of Colonel Reşat Bey, who was the Commander of the 57th Division of Çiğiltepe, has a little different history. He promised that he would bring down Çiğiltepe in half an hour, due to

diği için arkasında bir mektup bırakarak intihar etmiştir. Mektupta şu sözler yazmaktadır: “Yarım saat içinde size o mevzii almak için söz verdiğim halde sözümü yapamamış olduğumdan dolayı yaşayamam.”²

Halide Edip Adıvar

Halide Edip, Milli Mücadele Dönemi kadın yazarı ve kahramanlarından biridir. “Ateşten Gömlek” adlı kitabında Kurtuluş Savaşı sırasında yaşanan gerçek olayları anlatmıştır. Buna ek olarak birçok görevde bulunmuş ve oluşturduğu topluluklar sayesinde halkı birlik olmaya teşvik etmiştir. İzmir’in işgalinin ardından düzenlediği mitingler buna bir örnektir. Ayrıca Eskişehir’de hastanelerde de görev yapan Halide Edip, Mustafa Kemal ile de iletişim halinde olmuştur.³

Şahin Bey

Gerçek ismi Mehmed Said olan Şahin Bey, Gaziantep’te doğmuştur. Kurtuluş Savaşı’ndan önce de cephelerde savaşan Şahin Bey, memleketinde mücadele etmek için Urfa’dan Gaziantep’e dönmüştür. Fransızlar tarafından işgal altına alınan bölgede zorlu mücadeleler sonucu şu sözleri söylemiştir: “Müsterih olunuz. Düşman arabaları cesedimi çiğnemedi Antep’e giremez.”⁴

Sonuç olarak yüreklerindeki vatan aşkıyla savaşan Türk milleti, gelecek nesillere fazlasıyla örnek olmuştur. 100. yılında 30 Ağustos Zafer Bayramı kutlu olsun.

Mustafa Kemal’s concerns. But because he could not fulfill his promise, he committed suicide by leaving a letter behind: “I can’t live because even though I promised you to take that position in half an hour, I couldn’t keep my promise.”²

Halide Edip Adıvar

Halide Edip is one of the women writers and heroes of the National Struggle Period. In her book titled “Ateşten Gömlek” she described the real events that took place during the War of Independence. In addition, she has served in many missions and encouraged the people to be united thanks to the communities she created. The rallies she organized after the occupation of Izmir are examples of this. Halide Edip also worked in hospitals in Eskişehir and kept in touch with Mustafa Kemal.³

Şahin Bey

Şahin Bey, whose real name is Mehmed Said, was born in Gaziantep. Şahin Bey, who had fought on the fronts before the War of Independence, returned to Gaziantep from Urfa to fight in his hometown. As a result of the tough struggles in the region occupied by the French, he said the following words: “Have no fear. Enemy cars cannot enter Antep without trampling my corpse.”⁴

As a result, the Turkish nation, who fought with the love of homeland in their hearts, set an example for future generations. Happy August 30 Victory Day in its 100th year.

References:

¹ Şahin, C. & Şahin, M. (2014). Osmanlı Son Dönemi ile Milli Mücadele Yıllarında Türk Kadınının Sosyal, Siyasî ve Askerî Faaliyetleri . Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi , 2 (2) , 53-72 . Retrieved from

² Özakman T., Şu Çılgın Türkler (Ankara:Bilgi Yayınevi,2005),621-623.

<https://www.bilgiyayinevi.com.tr/su-cilgin-turkler>

³ Altınova B. , Halide Edip Adıvar (1882-1964) 13.08.2022 tarihinde erişilmiştir.

<https://ataturkansiklopedisi.gov.tr/bilgi/halide-edip-adivar-1882-1964/>

⁴ İnal P. (2020).Antep Savunmasının Simgesi:Şahin Bey.13.08.2022 tarihinde erişilmiştir.

www.aa.com.tr/tr/yasam/antep-savunmasinin-simgesi-sahin-bey/1781510#

Bir İlham Kaynağı Olarak Kurtuluş Savaşı

Turkish War of Independence as a Source of Inspiration

Talha ÇAĞMAN

“Anadolu bu müdafaasıyla yalnız kendi hayatına ait vazifeyi ifa etmiyor, belki bütün Şark’a müteveccih hücumlara bir set çekiyor. Efendiler, bu hücumlar elbette kırılacaktır. Bütün bu tasallutlar mutlaka nihayet bulacaktır. İşte ancak o zaman Garpta, bütün cihanda hakiki sükûn, hakiki refah ve insaniyet hüküm sürebilecektir”

“Anatolia is not only conducting a duty to its own life but forming a bulwark against strikes aimed at maybe the whole East. Gentlemen, these strikes surely will be broken. All these assaults will certainly end. Only then the true serenity, true prosperity and humanity will rule the West and the whole world.”

Türk Kurtuluş Savaşı, Mustafa Kemal Atatürk’ün Samsun’a çıkışından bu yana Türk halkı için bir ilham kaynağı olmuştur. Ancak bu esin pınarı sadece Türk milletinin zihnini beslemekle kalmamış, Anadolu’dan akarak birçok millette hür-

The Turkish War of Independence has been a source of inspiration for the Turkish people since Mustafa Kemal Atatürk’s landing on Samsun. However, this well of inspiration didn’t only feed the minds of the Turkish people but also flowed

riyet ve istiklâl fikirlerini yeşertmiştir. Dünyanın birçok yerinde, özellikle Doğu'da, Türkler sadece vatanları için savaşmakla kalmıyor, Ekim Devrimi'nden bu yana dünyanın tanık olduğu en büyük anti-emperyalist direnişi de ortaya koyuyordu. Atatürk bunu, "Anadolu bu müdafaasıyla yalnız kendi hayatına ait vazifeyi ifa etmiyor, belki bütün Şark'a müteveccih hücumlara bir set çekiyor. Efendiler, bu hücumlar elbette kırılacaktır. Bütün bu tasallutlar mutlaka nihayet bulacaktır. İşte ancak o zaman Garpta, bütün cihanda hakiki sükûn, hakiki refah ve insaniyet hüküm sürebilecektir" sözleriyle desteklemiştir.

Atatürk'ün ideolojisi ve Türk Kurtuluş Savaşı'nın özü, Atatürk'ün "mazlum milletler" olarak tanımladığı milletleri etkiledi. Örneğin, Fransız işgaline karşı başarılı bir direniş hareketine öncülük eden Tunus'un ilk Cumhurbaşkanı Habib Burgiba ve başbakanı H. Noira, "Bağımsızlık için savaşırken, yalnız Türklerin değil, bütün İslam ülkelerinin örnek mücahidi Mustafa Kemal'den ders aldık."¹ demiştir. Gerçekten de Kurtuluş Savaşı'nın gördüğü desteğin çoğu, Osmanlı İmparatorluğu'nun miras aldığı Müslüman kültürüne olan bağlarından kaynaklanıyordu. Örneğin Hindistan'daki Müslüman

out of Anatolia to sprout the thoughts of freedom and independence for many nations. For many groups around the world, especially in the East, The Turks were not only fighting for their homeland but putting out the biggest anti-imperialistic resistance the world has witnessed since the October Revolution. Atatürk reaffirms this by saying "Anatolia is not only conducting a duty to its own life but forming a bulwark against strikes aimed at maybe the whole East. Gentlemen, these strikes surely will be broken. All these assaults will certainly end. Only then the true serenity, true prosperity and humanity will rule the West and the whole world."

Atatürk's ideology and the essence of the Turkish War of Independence resonated with what Atatürk called "the oppressed nations". For example, the first president of Tunisia Habib Burgiba, and his prime minister H. Noira who led a successful resistance movement against the French occupation have said that "While fighting for freedom, we took lessons from Mustafa Kemal, the exemplar warrior of not only Turks but the whole Muslim countries".¹ Indeed, most of the support the Turkish War of Independence gath-

nüfus, Türk Kurtuluş Savaşı'nı İngiliz İmparatorluğu gibi sömürgeci güçlere karşı uzun zamandır bekledikleri Müslüman isyanı olarak gördü. Hem Müslüman hem de Hindu gruplar Türk savaş çabalarına parasal yardım sağladılar ve savaştan sonra Hindistan, Cezayir, Tunus ve diğerleri, Ankara'ya, sömürgeci güçlere karşı kazandıkları zaferi kutlayan ve Atatürk'ü "İslam'ın savunucusu" olarak öven mesajlar gönderdiler.²

Ancak önce saltanat ve hilafetin ayrılması, ardından ikisinin de kaldırılması Müslüman dünyanın Türkiye'ye bakışını zedeledi. Yalnızca Muhammed İkbal ve Muhammed Ali Cinnah gibi siyasi ve düşünce liderleri Türk modernleşme

ered was because of its ties to the Muslim culture inherited by the Ottoman Empire. For example, the Muslim population in India saw the Turkish War of Independence as a much-awaited Muslim revolt against colonizing powers such as the British Empire. Both Muslim and Hindu groups sent monetary aid to the Turkish war effort and after the war, Muslim groups in India, Algeria, Tunisia, and others sent messages to Ankara congratulating their victory against the colonizing powers, lauding Atatürk as "the defender of Islam".²

However, the first separation of the sultanate and the caliphate, then abolishment of both have soured the Muslim world's view of Turkey. But po-

hareketinin gerekliliğini anladılar. İqbal ve Cinnah, Türkiye'nin içinde bulunduğu sosyo-kültürel açmazı biliyorlardı ve kendi kültürleri ile Türk kültürü arasında karşılaştırmalar yapabildiler. Güçlü bir millet olmanın gerektirdiği dinamizmin riskler taşıdığını ve Türkiye'nin eskimiş dini kurumlardan kurtulmasının önemli bir tehdit olmadığını söylediler. Dahası, Türkiye'nin rolünün artık İslam'ın koruyucusu veya kurtarıcısı olmak değil, tüm Müslüman milletlerin örnek alacağı bir model olmak olduğunu kabul ettiler.³ Tabii ki, Türk Kurtuluş Savaşı sadece zamanının milletlerine ilham vermekle kalmadı, aynı zamanda tüm "mazlum milletler" için bir miras bıraktı. 20. yüzyılın son on yılında Azerbaycan Cumhurbaşkanı Ebulfez Elçibey coğrafi olarak bölünmüş ülkesini birleştirmeye çalışıyordu.

Elçibey, Sovyet ve komünist ideolojiyle örtülmüş, farklı bir sömürgecilığe karşı savaşımıştır. Atatürk'ün vizyonuna saygı duymuş ve tıpkı Türk Kurtuluş Savaşı'nda onun yaptığı gibi, halkını kendi varlığına yönelik tehditlere karşı korumak ve bilgilendirmek için milli bir ordu oluşturmak istemiştir.⁴ "Azerbaycan'ın yolu Türkiye'nin yoludur; Azerbaycan'ın yolu, Atatürk'ün yoludur." diyerek Türkiye'ye ve Atatürk'e karşı sadece iyi niyetleri olduğunu belli etmiştir. Dolayısıyla, Türk Kurtuluş Savaşı'nın, bir milleti güçlü kılan şeyin halk iradesi olduğunu dünyaya gösteren ve "mazlum milletlere" özgürlük ve eşitlik umudunu tesis eden anıtsal bir zafer olduğu söylenebilir.

litical and ideological leaders such as Muhammed Iqbal and Muhammed Ali Jinnah understood the necessity of the Turkish modernization movement. Iqbal and Jinnah understood the socio-cultural predicament Turkey was in and they drew comparisons between their culture and Turkish culture. They said that the dynamism required to be a strong nation carries out risks and Turkey getting rid of outdated religious institutions is not a significant threat. Moreover, they admitted that Turkey's role is no longer to be the protector or savior of Islam but to be a model for all Muslim nations to emulate.³ Of course, the Turkish War of Independence not only inspired contemporary nations but left a legacy for all "oppressed nations". In the last decade of the 20th century, President of Azerbaijan Ebulfez Elçibey were trying to unite his geographically divided country.

Elçibey fought against a different kind of colonialism, one that is shrouded in Soviet and communist ideology. He revered Atatürk's vision and wanted to create a national army just like he did in the Turkish War of Independence to protect and inform his people against threats to their existence.⁴ He had only good intentions against Turkey and Atatürk saying that "Azerbaijan's path is Turkey's path; Azerbaijan's path is Atatürk's path." Thus, it can be said that the Turkish War of Independence was a monumental victory for the "oppressed nations" showing the world that it is the people's will that makes a nation strong and installing the hope of freedom and equality in them.

References:

- ¹ Doster, Barış. "ATATÜRK VE TÜRK DEVRİMİ'NİN ASYA VE AFRİKA'DAKİ ETKİLERİ." <https://www.ayk.gov.tr/wpcontent/uploads/2015/01/DOSTERBaris-ATATURK-VE-TURK-DEVIRIMI-NIN-ASYA-VE-AFRICA'DAKI-ETKILERI.pdf>.
- ² Koloğlu, Orhan. "Www.ayk.gov.tr," n.d.. <https://www.ayk.gov.tr/wp-content/uploads/2015/01/KOLO%C4%9ELU-Orhan-RELIGIOUS-TIES-FOR-PEACE-INDIA%E2%80%99S-SUPPORT-IN-THE-TURKISH-WAR-OFINDEPENDENCE.pdf>.
- ³ Qureshi, M. N. "Muslims of British India and The Kemalist Reform in Turkey Iqbal, Jinnah and Atatürk, 1924-1938". Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi 12 (1996): 379-386 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/aamd/issue/61243/911765>
- ⁴ YOSKA, Erhan. "Ebulfez Elçibey'in Azerbaycan Özelinde Türk Dünyası Meselelerine Bakışı." Journal of Universal History Studies, 2020. <https://doi.org/10.38000/juhis.803032>.

Bize Düşen Ne?

What Falls Upon Us?

Esra ÇINAR

“Hatt-ı müdafa yoktur, sath-ı müdafa vardır. O satıh, bütün vatanıdır. Vatanın her karış toprağı, vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça, terk olunamaz.”

“There is no defense line, but defense territory. This territory is the whole of the motherland! Before all pieces of land get wet with citizens’ blood, homeland can not be abandoned.”

“Hatt-ı müdafa yoktur, sath-ı müdafa vardır. O satıh, bütün vatanıdır. Vatanın her karış toprağı, vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça, terk olunamaz.”¹

Yüz yıl önce bugün; zafere giden yolda, 26 Ağustos 1922’de Ulu Önder Mustafa Kemal’in dudaklarından dökülüyordu. Atatürk, vatanın yalnız sınırlarını korumanın yetmeyeceğine ve ülke genelinde konuşlanacak olan bir müdafaaya atıfta bulunmak istemişti. Türlü imkansızlıklar, zorlayıcı maddi koşullar ve buhranlı bir süreç söz konusu olsa da hiçbir Türk Milleti’nin bağımsızlık aşkını yenmeye yetmedi. Kanla kurulmuş vatan toprağı yine kanla müdafa yoluna gidildi. Özüne indiğimizde bir milletin kaderini belirleyen, onu gelecek nesillere sağ salim eriştiren kudret, vatan sevgisi ve hiç şüphesiz onun tayin ettiği kararlılık

“There is no defense line, but defense territory. This territory is the whole of the motherland! Before all pieces of land get wet with citizens’ blood, homeland can not be abandoned.”¹

One hundred years ago today; this utterance fell from the lips of the Great Leader Mustafa Kemal on August 26, 1922, on the road to victory. Atatürk wanted to refer to the fact that protecting the borders of the country alone would not be enough and a defense that would be deployed throughout the country. Even though there were various impossibilities, challenging material conditions and a depressed process, none of them were enough to defeat the Turkish Nation’s desire for independence. The land of the homeland established with blood was once again defended with blood. When

olsa gerek... O gün de bu minvalde Türk Milleti kanını ve dahası bağımsızlık aşkının alev alev harlandığı kalbini koydu ortaya. Bir asır öncesinde, bir milletin bağımsızlık uğruna ne denli büyük zaferler kazanabileceğinin ve işgalcilerin ayaklarının kutsal topraklardan nasıl kesileceğinin en büyük örneğini teşkil etti şanlı ordumuz.

Bugünse o buhranlı sürecin üzerinden koca bir asır geçmiş. Vatan sevgisi, bağımsızlık aşkı ve türküleri bize miras kalmış ve tabi üzerinde gönümüzce gezip eğlendiğimiz bu vatan toprakları, uğruna kan dökülmüş bu topraklar... Koca asır geçip giderken birçok şeyi değiştirmiş, dönüştürmüş zaman; kullandığımız teknoloji değişmiş mesela, gökdelenler dikilmiş, eğlence merkezleri inşa edilmiş, nesiller değişmiş. Yaşam göçü denilen bu yolda Türk neferlerinden kimisi hayata veda etmiş, kimimiz yeni gelmiş. Lakin o günkü ruh hiç değişmemiş. Dolayısıyla içimizdeki o alev de bir an bile dinmemiş. Atalarından miras aldığı bağımsızlık türkülerini mırıldanacak yepyeni bir nesil var artık. Peki şartlar bu kadar gelişmişken, bağımsızlığı bize armağan eden Yüce Türk Milleti'ne bir borcumuz yok mu? Bu borcu nasıl ödeye-

we get down to its essence, it must be the power, the love of the country and the determination given by him, which determines the destiny of a nation and makes it reach the next generations safely. That day, in this way, the Turkish Nation put forth its blood and, moreover, its heart, where the love of independence was inflamed. A century ago, our glorious army was the greatest example of how great victories a nation can win for the sake of independence and how to cut off the feet of the invaders from the holy lands.

Today, a whole century has passed since that depressive period. The love of the homeland, the love of independence and their songs have inherited us and of course, these lands on which we wandered and had fun, these lands for which blood was shed... Time has changed and transformed many things as the century passed; for example, the technology we use has changed, skyscrapers have been erected, entertainment centers have been built, generations have changed. On this road called migration of life, some of the Turkish soldiers have passed away, some of us have just arrived. But the spirit of that day has not changed

ceğiz? Şimdi bize düşen, bu bağımsızlık ve vatan aşkını bilimle, sanatla, üretkenlikle harmanlamak, dile getirmek, canlı tutmak; okumak, sorgulamak, araştırmak... Ve o günkü sathı müdafaayı, bugünün şartlarıyla değerlendirmek gerekirse, vatanın her karışında etkin kılınması gereken mücadele alanı tam da bilimle, eğitimle, sonsuz ve samimi bir gayretle sağlanacak. Ataların bizleri bağımsız yaşatmak için canını bağışladığı, kanını döktüğü bu topraklarda bize düşen; çalışıp üreterek ter dökmek, o günkü bilinci bugünün şartlarıyla diri tutmak ve geliştirmek.

Sonuç itibariyle milli şuurumuzu tazeleyen ulusal bayramlarımız, kutlanması gereken ve gün bittikten sonra bir başka takvim yaprağında tekrar buluşuncaya dek uğurlanan birer rakamdan ibaret olmamalı. Kurtuluş Savaşı'mızın son safhası gibi böylesine önemli bir olayı temsil eden bu tarih, bir milletin kaderini teşkil etmişse, o milletin damarlarına sirayet ederek ömrüne ve yaşam sahasına yayılması gerek... Mücadeleyi vatanın her bir sathına, her bir ferdine taşımak ve bu meş-

at all. Therefore, that flame within us did not cease even for a moment. There is now a whole new generation that will hum the songs of independence they inherited from their ancestors. So, while the conditions have so advanced, do we not owe a debt to the Great Turkish Nation, who gifted us independence? How will we pay this debt? Now, our duty is to blend, express and keep this love of independence and homeland alive with science, art and productivity; reading, questioning, researching... And if we need to evaluate the area defense of that day with today's conditions, the field of struggle that should be made active in every corner of the country will be provided with science, education, and an endless and sincere effort. In this land where our ancestors donated their lives and shed their blood in order to keep us living independently, it is our duty; to sweat by working and producing, to keep the consciousness of that day alive and develop it with today's conditions.

As a result, our national holidays, which refresh our national consciousness, should not be just

leyi bilinçli biçimde tutacak bir kudret de gerekli elbette... Bugün şanlı zaferin 100. yıldönümü. Daha nice asırlarda zaferi yâd etmek, minnet borcumuzu ödemek gerekmektedir. Fakat salt ve kuru kutlamalardan öte inançla ve canla başla çalışarak, gelecek nesiller için ülkemizi bir adım öteye götürerek... Ancak bu biçimde ödenecektir vatan borcu. Ancak sath-ı müdafaayla. Üstelik sonsuz vatan aşkımızı, zafer elde etmeye muktedir inancımız ve gayretimizle taçlandırmak için, kudreti damarlarımızda akan kanda bulmak da mümkün. Bilim çağında daha nice zaferler kazanmak, bunun için çalışmak ve inanmak yakışır Türk Milleti'ne. Çünkü Ulu Önder'in de dediği gibi "Zafer, zafer benimdir diyebilenindir."

dates that should be celebrated and sent off until they meet again on another calendar page after the day is over. If this date, which represents such an important event as the last phase of our War of Independence, has formed the destiny of a nation, it must spread through the veins of that nation and spread throughout its life and living space... It is necessary to carry the struggle to every facet of the country, to every individual, and of course, a power to hold this torch consciously is also needed... Today is the 100th anniversary of the glorious victory. It is necessary to commemorate the victory in many more centuries and to pay our debt of gratitude. But beyond mere and dry celebrations, we must repay our debt of gratitude by working hard and with faith, and by taking our country one step further for future generations... Only in this way will the national debt be paid. Only, with area defense. Moreover, it is possible to find the strength in the blood flowing in our veins to crown our eternal love for the homeland with our belief and effort capable of victory. It is worthy of the Turkish Nation to gain many more victories in the age of science, to work for it and to believe in it. Because, as the Great Leader said, "Victory belongs to those who can say victory is mine."

References:

¹ Atatürk, Mustafa Kemal. Nutuk. İstanbul: Kaynak Yayınları, 2015. (Syf: 463).
<https://www.kaynak yayinlari.com/nutuk-vesikalar-p363936.html>

Uzun Zaman Oldu

It's Been A Long Time

Sırrı Can YÜCEL

Bastığım toprak çorak. Adımlarımı dikkatli atmasam dağılacak gibi. Hatta dağılmış da telaşlı bir çift el tarafından tekrar toplanmış gibi. Beceriksizce. Yine de adımlarımı sıklaştırıyorum. Uzaktan gördüğüm o köy silüeti artık çok daha yakın. Gökyüzüne bakıyorum. Güneş tam tepede. Sanırım öğle saatleri. Gökyüzünde tek bir bulut olmamasına rağmen hava kapalı, ağır ve boğucu. Şaşıyorum. İçimi bir panik kaplıyor. Bu nasıl bir köy? Terk mi edilmiş yoksa başına bir felaket mi gelmiş bilmiyorum. Korkup birbirlerine sokulmuş gibi duran birkaç ev. Gördüğüm manzara beni hayal kırıklığına uğrattıyor. Köye köy deme-

The land I step on is barren. It's like it will fall apart if I don't take my steps carefully. In fact, it's as if it had been dispersed and reassembled by a flustered pair of hands. Clumsily. Still, I quicken my steps. The silhouette of the village that I saw from afar is now much closer. I'm looking at the sky. The sun is directly overhead. I think it's noon. Although there is not a single cloud in the sky, the air is muggy, heavy and stifling. I'm surprised. A panic fills me. What kind of village is this? I don't know whether it was abandoned or stricken. A few houses that look frightened and huddled together. What I see disappoints me. I'd hardly call this a

ye bin şahit ister. Ne kapı var ne pencere. Fakat gördüğüm hareket umudumu az da olsa tazeliyor. Bir grup insan, bir öküz arabası. Yaklaşıyorum. Yaşlılar, yorgun görünüyorlar. Beni görmelerine rağmen yaptıkları işe ara vermiyorlar. Aceleleri var herhalde diye düşünüyorum. Yanlarına iyice yaklaşıp sessizliği bozuyorum. “Ne yapıyorsunuz böyle öğle sıcağında?” İçlerinden biri işini bırakıp bana doğru dönüyor “Demirleri öküz arabasına

village. There are no doors or windows. But the movement I see gives me some hope. A group of people, an ox cart. I’m approaching. They are old, they look tired. Even though they see me, they don’t stop what they are doing. I think they must be in a hurry. I get closer to them and break the silence. “What are you doing in such midday heat?” One of them stops what she is doing and turns towards me, “We load the iron into the ox cart.

yüklüyoruz. Komşu köydeki demirciye götüreceğiz. Süngü yapacak.” Dönüp arabaya baktığımda anlıyorum kapısız ve penceresiz evlerin sebebini. Bir anlığına soluklanmak için gökyüzüne bakıyor. Gözleri doluyor. Güneş mi kamaştırdı gözünü, yoksa güneşin aydınlatamadığı anılar mı?

Havanın ağırlığından mı, yoksa dünyanın yükü mü binmiş omzuna. Kim veya ne bu kırgın ama inatçı bedeninin suçlusu. Aklıma takılan o soru-

We will take it to the blacksmith in the neighboring village. He will make bayonets.” When I turn and look at the car, I understand the reason for the houses without doors and windows. She looks up at the sky for a moment to catch his breath. Her eyes tear up. Did the sun dazzle her eyes, or is it the memories that the sun could not illuminate?

Is it the weight of the air or the weight of the world on her shoulders? Who or what is to blame

yu soruyorum. “Köyün gençleri nerede, neden bu ağır işi size yüklediler?” Gözlerimin içine bakıyor bu sefer. “Oğullarımı cepheye, vatan için şehit olmaya gönderdim.” Şimdi anlıyorum gözleri neden yaşlı. Şimdi anlıyorum bu köy neden küskün, neden yalnız. Şimdi anlıyorum toprak neden böylesine kızgın bana. Ama anlamadığım bir şey var. Bu gözler acılı bir annenin gözleri değil. Bu gözler oğlunun arkasından ağlamıyor. Bakışlarında gurur var. Ateş var. Çelik var. Oğullarını savaşmaya değil şehit olmaya gönderen bir annenin gözleri bunlar. O an hissettiğim duygu bana çok yabancı. Hüzün, öfke, hayranlık. Korku, telaş, gurur. Aynı anda hepsi ve hiçbirisi. Adlandıramıyorum. Gitmeliyim. Köyü arkama alıyorum. Adımlarım hiç olmadığı kadar sık. Neden telaşlıyım. Peşimde kimse yok ama koşarcasına kaçıyorum. Sol

for this weary but stubborn body. I’m asking the question that comes to my mind. “Where are the young people of the village, why do they overburden you?” This time she is looking into my eyes. “I sent my sons to the front, to become martyrs for the country.” Now I understand why her eyes are teary. Now I understand why this village is resentful, why it is alone. Now I understand why the earth is so angry with me. But there is something I don’t understand. These eyes are not the eyes of a grieving mother. These eyes do not weep over her son. There is pride in her eyes. There is fire. There is steel. These are the eyes of a mother who sends her sons not to fight but to martyrdom. The feeling I felt at that moment was so foreign to me. Sadness, anger, admiration. Fear, anxiety, pride. All and none at the same time. I can’t name it. I

yanımda uzaklardan belli belirsiz bir uğultu geliyor kulağıma. Dönüp baktığımda şaşırıyorum. Açık mavi bir cisim, arkasında toz bulutu. Hızla yaklaşıyor. Ses gittikçe artıyor, yaklaştıkça büyüyor cisim. Çok garip. Parlak bir araba. Yaklaştıkça yavaşlıyor ve duruyor önümde. Sürücü koltuğunda bir adam. Gür bıyıklı, sık giyimli. Saçında bir tutam gri saç, yüzünde birkaç kırışıklık. Otuzlu yaşlarında olmalı. Arabanın ön camını aralıyor ve bana doğru eğilip “Bin” diyor. “Yürüyerek varman saatler sürer.” Kapıyı açıp ön koltuğa oturuyorum. Hareket ediyoruz. Dikiz aynasından gözlerime bakıyor. Bir şeyler söylememi bekliyor gibi. Ben konuşmayınca sessizliği o bozuyor.

“Tiyatro binası ve matbaa yolumun üstünde. Fabrika tarafına da gidiyorum. Nereye bırakayım seni?” Konuşması dikkatimi çekiyor. Oldukça düzgün, arabayı da büyük bir ustalıkla kullanıyor. Yol dümdüz, az önce bastığım toprak gibi değil. Karşımda büyük bir şehrin silüeti var. Birbirlerine yetişmeye çalışan arabalar, bir yerlere yetişmeye çalışan insanlar, gökyüzüne yetişmeye çalışan binalar. Yaşam çarpıyor gözüme. Köydeki manzaranın tam tersi. Köyde geçirdiğim zaman çok uzak geliyor bana. On dakika değil de onlarca yıl geçmiş gibi üstünden. Gördüğüm manzara da bunu kanıtlar gibi. Adamın bana sorduğu soruyu hatırlıyorum. Nereye gitmeliyim, bilmiyorum. Bakışlarımdaki şaşkınlığı görmüş olmalı. Gözleri küçülüyor, hafif bir gülümseme beliriyor yüzünde. “Sorun yok, ben de henüz alışamadım bu düzene. Henüz birkaç sene oldu savaş biteli. Şu güzelim ülkeye bak, sanki savaş hiç uğramamış gibi.” Ne on dakika ne de onlarca yıl geçmiş meğer. Nasıl olur. Birkaç yıl içinde nasıl böyle değişebilir bir ülke. Şaşkınlığımı dile getiriyorum. “Nasıl oldu bu?” Cevap vermeden önce derin bir nefes alıyor. “Hiçbir şey kalmamıştı elimizde. Dibe vurmuştuk. Dibi gördükten sonra da yükselmekten başka bir şans kalmıyor.” Birden gözleri parlıyor. Gözlerindeki ışık tüm yüzüne yayılıyor sanki. “Başımızda büyük hayalleri olan büyük bir adam var.” Daha

have to go. I have the village at my back. My steps are more frequent than ever. Why am I anxious? There is no one after me, but I run away. To my left, I hear a faint hum from far away. When I look back, I am surprised. A light blue object, with a cloud of dust behind it. It's fast approaching. The sound is getting louder, the object is getting bigger as it gets closer. Pretty odd. It's a shiny car. As I get closer, it slows down and stops in front of me. There is a man in the driver's seat. Bushy mustache, elegantly dressed. A wisp of gray hair, a few wrinkles on his face. He must be in his thirties. He opens the windshield of the car and leans towards me and says, “Get in.” “It will take you hours to arrive on foot.” I open the door and sit in the front seat. We move. He looks into my eyes in the rearview mirror. It's like he's waiting for me to say something. He breaks the silence when I don't speak.

“The theater building and printing house are on my way. I'm going in the vicinity of the factory too. Where should I drop you off?” His speech catches my attention. Pretty smooth, and he drives the car with great competence. The road is straight, not like the ground I just stepped on. In front of me is the silhouette of a big city. Cars trying to reach each other, people trying to reach somewhere, buildings trying to reach the sky. Life catches my eye. The opposite of the scenery in the village. The time I spend in the village seems very distant to me. It is as if decades have passed, not just ten minutes. The scene I saw seems to prove it. I remember the question the man asked me. Where should I go, I don't know. He must have seen the confusion in my eyes. His eyes narrow, a slight smile appears on his face. “It's okay, I haven't gotten used to this order yet. It's only been a few years since the war ended. Look at this beautiful country, as if the war never happened.” It turns out that neither ten minutes nor decades have passed. How come. How can a country change like that in a few years? I am expressing my amazement.

bir gür çıkıyor sesi. “Sonradan anladım ki durum farklıymış. Sadece hayal değilmiş bunlar, planmış hepsi. Bunu bir zamanlar kulağa imkansız gelen sözleri tek tek hayat bulduğunda anladım.”

Gözlerini yola dikeyor. Etrafa bir göz gezdirdikten sonra sessizliği bozuyor tekrardan. “İstersen burada bırakayım seni, şehrin en işlek caddesidir.” Kibarca teşekkür ediyorum. Yavaşlıyor ve kaldırımın hemen yanında durduruyor arabayı. İniyorum. Dikkatle kapatıyorum arabanın kapısını. Başımı hafifçe eğerek son bir kez selam veriyorum ona. Başını hafifçe eğerek alıyor selamımı ve yoluna devam ediyor. Parlak mavi araba dikkatimi çekse de uzun uzun bakmıyorum arkasından. Dikkatimi daha çok çeken bir renk var. Kırmızı. Tüm şehre yayılmış sanki. Her evin balkonunda bir Türk bayrağı. Kimi dik asılmış kimi yan. Kimi dalgalanıyor rüzgarda, kimi sımsıkı sabitlenmiş hiç düşmesin diye. Kiminde Atatürk’ün portresi var ay yıldız eşlik eden. Hepsi kırmızı, kan kırmızı-

“How did it happen?” He takes a deep breath before answering. “We had nothing left. We had hit rock bottom. After hitting the rock bottom, there is no other choice but to rise.” Suddenly his eyes shine. The light in his eyes seems to spread across his face. “We have a great man with great dreams leading us.” His voice gets louder. “I realized later that the situation was different. They were not just dreams, they were plans. I realized this when his words that once sounded impossible came to life one by one.”

He keeps his eyes on the road. He breaks the silence once again, looking around. “Let me leave you here if you want, it’s the busiest street in the city.” I thank him kindly. He slows down and stops right next to the curb. I’m getting off. I carefully close the car door. I bow my head one last time to him. He takes my greeting with a slight nod and continues on his way. Even though the bright blue car catches my attention, I don’t look long behind it.

zı. Koca şehir bir ay yıldız geçidi olmuş. Sessizce söylüyor her ev İstiklal Marşı'nı. Ama ben duyuyorum. Uzaklarda bir ev çarpıyor gözüme. Çıplak görünüyor gözüme. Türk bayrağı nerede? Unuttular mı asmayı yoksa düştü mü? Hava rüzgarlı, düşmüş olmalı. Çok garip, bu evi ilk görüşüm değil. Yaklaşıyorum. Yaklaştıkça daha bir tanıdık görünüyor gözüme. "Şimdi anladım" diyorum kendi kendime. Anlar anlamaz da ruhum çekilir gibi oluyor. Sancılanıyor tüm varlığım. Açıyorum gözlerimi. Baş ucumdaki telefonuma uzanıyorum saate bakmak için. Öğle saatleri. Bu saate kadar uyunur mu? Fırlayıp kalkıyorum yataktan. Dolabın sağ en üst çekmecesini açıyorum. Hep bu çekmecedeki durur katlı şekilde. Balkona çıkıyorum. Her seneki yerine asıyorum Türk bayrağını, en iyi buradan görünür. Sıkı sıkı sabitliyorum. Hava rüzgarlı, düşmesin.

There is one color that catches my attention more. Red. It's like it's spread all over the city. A Turkish flag on the balcony of every house. Some are hung upright, some are sideways. Some are waving in the wind, some are firmly fixed so that they never fall. Some have a portrait of Atatürk accompanying the star and crescent. All of them are red, blood red. The big city became a moon and star parade. Every house sings the National Anthem silently. But I hear. A house catches my eye in the distance. It looks naked to me. Where is the Turkish flag? Did they forget to hang it or did it fell? It was windy, it must have fallen. It's weird, it's not the first time I've seen this house. I'm approaching. The closer I get, the more familiar it looks to me. "Now I get it," I say to myself. As soon as I understand, my soul seems to withdraw. My whole being twinges. I open my eyes. I reach for my phone at my bedside to check the time. It is afternoon. Why did I sleep until this hour? I jump out of bed. I open the top right drawer of the cabinet. It always stays in this drawer, folded. I'm going out to the balcony. I hang the Turkish flag in its place, same as every year, it can be seen best from here. I fix it tight. It's windy, it should not fall.

Röportaj

Interview

Talha ÇAĞMAN – Oktay BİNGÖL

Bu röportaj, emekli bir kurmay subay ve akademisyen olan İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Oktay Bingöl hocamızla İstiklal Savaşı ve 30 Ağustos Zaferi hakkında yapılmıştır. Bu röportajı yapmak istememin temel amacı, biz öğrencilere bir asker ve akademisyenin gözünden bu kutsal savaşın kritik boyutlarını anlama fırsatını vermek ve farklı bir perspektif kazandırabilmektir.

T.Ç: İlk olarak sizin askeri öğrencilik hayatınızdan bir soru sormak istiyorum. Siz askeri okullarda okurken İstiklal Savaşı nasıl işleniyordu? Siz İstiklal Savaşı hakkında neler düşünmüştünüz?

O.B: Subay adaylarının Harbiye'deki eğitiminde harp tarihi, millî mücadelemiz ve Atatürk ilke ve devrimlerinin ayrı ve özel bir yeri vardır. Harbiye olarak 4 yıllık eğitimimizde teorik bilginin yanında İstiklal Savaşı'nı, Cumhuriyetin kuruluşunu, Atatürk devrimlerini her yıl gün be gün yeniden yaşırdık.

Derslerde öğrenilenin ötesinde önde gelen araştırmacı askerler, strateji uzmanları ve duayen akademisyenlerin yer aldığı konferanslar, söyleşiler ve diğer akademik etkinlikler bilgi dağarcığımızı zenginleştirirdi. Biz aynı zamanda İstiklal Savaşı'nın önemli muharebelerinin, zaferlerinin anma-kutlama törenlerinde ve kültürel etkinliklerinde fiilen de yer alırdık.

Ben, diğer arkadaşlarım gibi 4 yıllık Harbiye eğitiminde Mustafa Kemal Atatürk'ü, Nutuk'u ve

This interview is conducted with former Staff Officer Assoc. Prof. Oktay Bingöl from the Department of International Relations of İstanbul Arel University about the Turkish War of Independence and the August 30 Victory. The main purpose of why I wanted to do this interview is to give us students the opportunity to understand the critical dimensions of this holy war through the eyes of a soldier and academic and to gain a different perspective.

T.Ç: First of all, I would like to ask a question about your military student life. How was the Turkish War of Independence taught when you were studying in military schools? What did you think about the War of Independence?

O.B: Our national struggle, Atatürk's principles and revolutions and war history have a special place in the education of officer candidates in Harbiye Military School. As a cadet of Harbiye, besides theoretical knowledge, we used to relive the Independence War, the foundation of the Republic, and Atatürk's revolutions day by day, every year.

Beyond what was learned in the lectures, conferences, talks, and other academic events with leading research soldiers, strategists, and veteran academics would enrich our knowledge. At the same time, we would take part in the commemoration-celebration ceremonies and cultural events of the important battles and victories of the War of Independence.

Zabitan ve Kumandanla Hasbihal kitabını okuduğumda daha iyi anladığımı söyleyebilirim. Sevgili öğrencilerime Atatürk'ü anlamak için bu kitapları okumalarını tavsiye ediyorum. Subayın eğitimi Harbiye'den mezuniyetle bitmez. Yaş ve rütbe ne olursa olsun birliklerde ve okullarda sürekli bir eğitim ve öğrenme vardır. Benim açımdan Harbiye sonrası okul olarak Harp Akademilerinin (Yaygın kullanımda kurmaylık okulu) ayrı bir yeri vardır. Askerlik bilim ve sanat dalının lisansüstü eğitimi olarak adlandırabileceğimiz 3 yıla yakın bir süre devam eden kurmaylık eğitiminde her kurmay adayı İstiklal Savaşı'nı en ince ayrıntısına kadar özümser. Ben de 1988-1990 yılları arasında üsteğmen rütbesi ile Akademi öğrencisiydim.

Balkan savaşlarını, Çanakkale muharebelerini ve İstiklal Savaşı'nın tüm aşamalarını ayrıntılı bir şekilde tüm boyutlarıyla haritalar üzerinde incelemiş, dünya harp tarihindeki diğer savaşlarla karşılaştırmış ve tartışmıştık. Uygulanan strateji ve taktikleri başarılı ve başarısız yönleriyle ele alıp, eleştirdiğimiz noktalar da olmuştur.

O yıllardaki kurmaylık eğitiminin ayırt edici bir özelliği, fiili olarak yapılan arazi incelemeleri ve etütleridir. Biz bunları "kurmay gezileri" olarak adlandırırdık. 3 yıllık sürede değişik zamanlarda tüm Türkiye'de Balkan savaşları, Çanakkale Muharebeleri ve İstiklal Savaşı'nın muharebe alanlarına karadan gidilir, hâkim noktalarda etüt yerlerinde durulur ve muharebelerin yaşandığı arazi vadileriyle, boğaz ve geçitleriyle, dere ve gölleriyle, bitki yapısı ve zemin özellikleriyle incelenirdi. Bu incelemede savunma hatları, koruganlar, silah mevzileri, cephe hatları, ilerleme yolları, pusu noktaları tespit edilir, tarafların strateji ve taktikleri arazi üzerinde tartışılırdı. Kısacası muharebeler, zorluklarıyla ve kahramanlık hikayeleriyle bizzat yaşanırdı.

Harbiye ve kurmaylık eğitimi bana İstiklal Savaşı'mızı her yönüyle öğrenme fırsatı verdi. Ön-

Like my other friends, I can say that in my four years in Harbiye, I understood Mustafa Kemal Atatürk better when I read Nutuk, and Conversations with the Commander. I recommend my dear students to read these books to understand Atatürk. An officer's education does not end with graduation from the Harbiye. Regardless of age and rank, there is continuous education and learning in troops and schools. From my point of view, as a post-Harbiye school, the War Academies have a special place. In the 3 year long staff training period, which we can call the postgraduate education of the military science and art branch, each staff candidate internalizes the War of Independence down to the smallest detail. I was an Academy student with the rank of the first lieutenant between 1988-1990.

We examined the Balkan wars, the Dardanelles battles, and all the stages of the War of Independence on maps with all their dimensions in detail, compared and discussed with other wars in the history of world warfare. There have also been points that we have criticized the strategy and tactics applied with their successful and unsuccessful aspects.

A distinctive feature of the staff training in those years was the actual field surveys and studies. We used to call these "officer tours".

At different times in a 3-year period, the battlefields of the Balkan Wars, the Dardanelles, and the War of Independence in Turkey were visited on land, stopped at the study areas at dominant points, and the terrain where the battles took place was examined with its valleys, straits and passages, streams and lakes, plant structure and ground characteristics. In this examination, defense lines, bunkers, gun positions, front lines, advance routes, ambush points were determined, and the strategies and tactics of the parties were

celikle Mustafa Kemal Atatürk'ün büyüklüğünü özümsememi, O'nun Türk ulusu için neden eşsiz bir değer ve tek ebedi lider olduğunu kavramamı sağladı. Benim gözümde Türk İstiklal Savaşı, inancın, yurtseverliğin, azmin ve cesaretin emperyalizmin güçlü ordularını dize getirdiği ve tarihteki eşsiz yeri olan bir olgudur. Her aşamasında, cereyan ettiği arazinin her karış toprağında yaşanan kahramanlık anlarıyla tüylerimizi ürpertip, gözlerimizi yaşartırken göğsümüzü de kabartır. Her subayın yaşamında temel belirleyici olan Mustafa Kemal Atatürk ve onun önderliğindeki İstiklal Savaşı tüm yönleriyle benim sosyal yaşamıma ve entelektüel düşünceme yön veren mihenk taşıdır.

T.Ç: Tabii sizin de belirttiğiniz gibi Atatürk'ün İstiklal Savaşı'nın kazanılmasında çok büyük bir etkisi var. Atatürk'ün stratejik dehasını milli mücadelenin her aşamasında görüyoruz. Sakarya'da muharebelerin en kritik anında verdiği bir emir var. "Hattı müdafaa yoktur sathı müdafaa vardır, o satıh bütün vatandır". Bir asker olarak bu söylemi nasıl yorumluyorsunuz?

O.B: Öncelikle bu sözün hangi koşullarda söylendiğini anlamamız gerekiyor bunun için de her zaman birinci kaynağımız olması gereken Nutuk'a başvurmalıyız. Atatürk'ün Nutuk'ta ifade ettiği üzere, Temmuz 1921'de Kütahya-Eskişehir Hattında düşmanın takviye kuvvetlerle başlattığı yoğun taarruzlar sonucu cephenin yarılmasını önlemek ve daha uygun koşullarda savunmaya devam etmek ve düşmanı da lojistik hatlarından uzaklaştırarak zayıflatmak için Türk ordusu Sakarya Hattına geri çekilir. Atatürk, Eskişehir ve Kütahya gibi şehirlerimiz dahil büyük bir toprak parçasının düşmana bırakılarak geri çekilme kararının kamuoyunda yaratacağı olumsuz etkinin farkındadır, ancak muharebe alanının gerekleri ve strateji prensipleri geri çekilmeyi zorunlu kılmaktadır. O eşsiz lider olarak, duraksamadan aklın ve stratejinin gösterdiği yolu seçer ve geri çekilme

discussed on the ground. In short, the battles were experienced with their difficulties and heroic stories.

Harbiye and military training gave me the opportunity to learn all aspects of our War of Independence. First of all, it allowed me to internalize the greatness of Mustafa Kemal Atatürk and understand why he is a unique value and the only eternal leader of the Turkish nation. In my eyes, the Turkish War of Independence is a phenomenon with a unique place in history, where faith, patriotism, determination, and courage brought the mighty armies of imperialism to their knees. At every stage, it makes our chests swell while we shudder with the heroic moments experienced in every inch of the land where it takes place and brings tears to our eyes. Mustafa Kemal Atatürk, who is the main determinant in the life of every officer, and the War of Independence he led are the cornerstones that shape my social life and intellectual thinking in all aspects.

T.Ç: Of course, as you mentioned, Atatürk had a great influence on the victory of the War of Independence. We see Atatürk's strategic genius at every stage of the national struggle. There is an order given in the most critical moment of the battles in Sakarya. "There is no defense of the line, there is the defense of the area, that surface is the whole country". As a soldier, how do you interpret this discourse?

O.B: First of all, we need to understand the conditions under which this phrase was uttered, and for this, we should refer to the Speech, which should always be our primary source. As Atatürk stated in his Nutuk, in July 1921, the Turkish army retreated to the Sakarya Line in order to prevent the front from splitting, to continue the defense under more favorable conditions, and to weaken the enemy by moving away from the logistics lines, as

emri verir. Harp sanatında bunun adı “stratejik geri çekilme”dir. Bu, uygulamada çok zor ve riskli bir harekât şeklidir.

Başarı için her şeyden önce kararlı, cesaretli ve öngörülü komutan gerekir. Bu ise Türk ordusunun tartışmasız en büyük üstünlüğüdür.

Türk ordusu Sakarya’ya çekildiğinde Atatürk, TBMM’de olan Başkomutanlık yetkisini üstlenmekten kaçınmadı. Zaman geçirmeden kararlılıkla seferberlik ilan edildi, Atatürk Başkomutan olarak Tekalif-i Milliye (Milli Vergi) emirlerini yayımladı ve emirleri uygulamak üzere İstiklal Mahkemeleri’ni kurdu.

Ve Atatürk Başkomutan olarak cepheye, Sakarya Hattına gitti. Atatürk’ün yaptıklarından, Sakarya Hattında düşmanı yok edecek bir hazırlığı görüyoruz. Sakarya’da düşman 23 Ağustos’ta 100 km. lik cephe boyunca üstün kuvvetlerle taarruza başladılar. Düşman savunma hattının bazı noktalarını parçalamıştır. Savunmanın sol kanadı Ankara’nın 50 km. güneyine kadar çekilmiştir. Türk ordusunun yönü batıya dönük iken güneye dönmüş arkası Ankara iken kuzeye verilmiştir. Yani Atatürk’ün emriyle savunma tamamen yön değiştirmiştir. Muharebelerin kritik anlarında savunma hatları yer yer kırılmış ancak kırılan yerin hemen yakınında, aynı Çanakkale’de olduğu gibi, yeni bir savunma hattı kurulmuştur. Atatürk, savunma hattına çok umut bağlamadan ve onun kırılmasıyla ordunun büyüklüğü oranında çok gerilere çekilmenin imkânsızlığının farkında olarak karış karış yurt savunmasını gerektiren emrini vermiştir. Atatürk “Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır. O satıh bütün vatandır. Vatanın her karış toprağı yurttanın kanyla ıslanmadıkça düşmana bırakılamaz” derken küçük büyük her birliğin bulundukları mevzileri kaybetmeler bile durabildikleri en yakın yerlerde tekrar mevzilenip muharebeye devam etmesini, etrafından geçilen ve düşman ortasında kalan birliklerin de geri çekil-

a result of the intense attacks launched by the enemy with reinforcements on the Kütahya-Eskişehir Line. Atatürk is aware of the negative impact of the decision to withdraw a large piece of land, including our cities such as Eskişehir and Kütahya, on the public opinion, but the requirements of the battlefield and the principles of strategy necessitate withdrawal. As the unique leader he is, he without hesitation chooses the path of reason and strategy and orders a retreat. In the art of war, this is called “strategic retreat”. This is a very difficult and risky form of operation in practice.

First of all, a determined, courageous and foresighted commander is required for success. This is indisputably the greatest superiority of the Turkish army.

When the Turkish army withdrew to Sakarya, Atatürk did not hesitate to assume the rank of the Commander-in-Chief granted by the Grand National Assembly of Turkey. Mobilization was declared without delay, Atatürk, as the Commander-in-Chief, issued the Tekalif-i Milliye (National Tax) orders and established the Independence Courts to implement the orders.

And Atatürk, as the Commander-in-Chief, went to the front, to the Sakarya Line. From these, we can see Atatürk’s preparations to destroy the enemy on the Sakarya Line. In Sakarya, the enemy starts an attack with superior forces along the 100 km front on August 23. The enemy has smashed some points of the defense line. The left wing of the defense is 50 km from Ankara. withdrawn to the south. While the direction of the Turkish army was towards the west, it turned to the south, and its back was given to the north when it was Ankara. In other words, with Atatürk’s order, the defense completely changed direction. At critical moments of the battles, the defense lines were broken in places, but a new defense line was established in the immediate vicinity of the bro-

meden bulundukları mevzilerde direnmesini emretmiştir. Bu şekilde Türk ordusunun her bireyi, küçük ve büyük her birliği, Sakarya'nın her noktasında adeta karış karış direnç göstermiş, düşmanı yıpratmış, savaşıma azmini kırmış ve onun saldırıyı sürdürme gücünü tüketmiştir. Böylece düşman karşı taarruzlara hassas duruma düşmüştür. Sonuçta Yunan ordusu yenilmiş ve geri çekilmiştir.

T.Ç: Yani aslında Atatürk, Sakarya'nın ve Ankara'nın düşmesi halinde birliklere ne yapmaları gerektiğini mi söylüyordu? Bu en kötü ihtimale karşı bir önlem mesajı olarak da düşünülebilir mi?

O.B: Kütahya-Eskişehir muharebelerinin kaybedilmesi ve Sakarya'ya geri çekilme o dönem TBMM'de sert ve uzun tartışmalara neden olmuş, Meclisin Kayseri'ye tahliyesi gündeme getirilmiş ve Atatürk'ün liderliğini sorgulayanlar olmuştur. TBMM'de ve Ankara'da genel olarak bir moral bozukluğu ve kazanma inancında zayıflama da söz konusuydu. Atatürk, gerçekçi bir lider ve her olasılığı düşünen bir stratejist olarak Sakarya'da savunma hattı kırıldığında bu hattın derinliğinde ne yapılması gerektiğini söylerken aslında gerektiğinde yurdumuzun her köşesinde nasıl savunulması gerektiğini açıklıyordu. Atatürk Türk devletinin her yurttaşını bir asker olarak görüyor ve bedeli kan ve ölüm de olsa mutlaka istiklalin kazanılmasını hedef gösteriyordu.

T.Ç: Peki biraz da Yunan tarafına odaklanmak istiyorum. İlkokuldan beri bize Yunan kuvvetlerinin daha donanımlı ve sayıca üstün olduğu söylendi ama ortada kesin bir Türk zaferi var. Buradan ben Türk tarafının da bazı avantajlarının olduğunu anlıyorum. Mesela savunmada olmanın daha kolay olduğu söylenir, siz ne düşünüyorsunuz?

O.B: Türk İstiklal Savaşı boyunca silah, araç, gereç, mühimmat ve asker sayısı olarak Yunan kuvvetlerinin açık bir üstünlüğü söz konusudur. Türk ordusu yıllar içinde büyük çabalarla ve toplama

ken place, just like in Çanakkale. Atatürk, without putting much hope on the defense line and being aware of the impossibility of retreating too far in proportion to the size of the army, gave the order that required the defense of the homeland. When Atatürk said, "There is no defense line, there is defense territory. That territory is the whole country. Every inch of the land of the homeland cannot be left to the enemy unless it is soaked with the blood of the citizens." He was ordering the soldiers that even if they lost their positions, they should take up positions and continue the battle as close as they could, and the troops that were passed around and remained in the middle of the enemy should resist in their positions without retreating. In this way, every individual, small and large unit of the Turkish army showed almost every inch of resistance at every point in Sakarya, worn out the enemy, broke his will to fight and exhausted his power to continue the attack. Thus, the enemy became vulnerable to counter-attacks. As a result, the Greek army was defeated and withdrawn.

T.Ç: So actually, Atatürk was telling the troops what to do if Sakarya and Ankara fall? Could this also be considered as a precautionary message against the worst case?

O.B: The loss of the Kütahya-Eskişehir battles and the withdrawal to Sakarya caused harsh and long debates in the Grand National Assembly of Turkey at that time, the evacuation of the Assembly to Kayseri was brought to the agenda and there were those who questioned Atatürk's leadership. There was also a general demoralization and weakening of the belief in victory in the Grand National Assembly of Turkey and Ankara. As a realistic leader and a strategist who considers every possibility, Atatürk was explaining what should be done in the depth of the Sakarya line if it got broken, but in fact, he was explaining how our country should be defended in every corner of the country. Ata-

silah ve teçhizatla kurulabilmiştir. Mondros Mü-tarekesi'ni takiben işgalle birlikte itilaf devletleri Osmanlı ordusundaki işe yarar silah ve teçhizatın çoğuna el koymuştur. İstanbul'dan Anadolu'ya çeşitli zorluklar içinde çok az miktarda silah ve teçhizat kaçırılabilmiş, Türk ordusu asıl olarak vatandaşların özverili katkılarıyla donatılabilmektedir.

Sonraki yıllarda Sovyetlerden gelen yardımların olumlu etkisi olmuştur. Ancak her şekilde Yunan kuvvetleri sayıca ve silahların teknik özellikleri bakımından üstündür. Türk tarafının asıl üstünlüğü ise tartışmasız bir şekilde; milletin yurdunu savunma, istiklalini kazanma azminde ve Atatürk gibi bir değere sahip olmasındadır. Bu üstünlük o kadar önemlidir ki, tarihteki bağımsızlık mücadelelerinin, sömürgecilere ve işgalcilere karşı ulusal isyanların başarıya ulaşmasında en etkili faktördür. Savunma ve taarruzun karşılıklı avantaj ve dezavantajları konusuna gelince, aslında savunma ve taarruzun genel anlamda düşündüğümüzde dengede olduklarını söyleyebiliriz. Taarruz eden taraf muharebede inisiyatifi elinde tutan taraftır. Bu itibarla taarruz eden hareketin ne zaman başlayacağını bilendir. Belirsizlik taarruz eden için daha azdır. Beklenmedik yer ve zamanda ve tahmin edilemeyen kuvvet ve taktikler kullanarak baskın yapabilir. Bu ise kesin avantaj sağlar. Ancak taarruz edeni bekleyen sürprizler de olabilir. Savunanın engel sistemi, ateş planlaması ve direnci, arazi ve hava durumunun zorluklarıyla birleştiğinde taarruz edenin önüne sürtünme etkisiyle çıkar.

Savunmada olan harekât zamanı konusunda inisiyatif kendisinde olmadığı için belirsizlik içindedir. Savunanın strateji ve taktikleri taarruz edeninkilere bağımlıdır ve reaktiftir. Savunmanın avantajı araziye iyi kullanmakla artar. Savunan araziye hazırlayabilir ve kendini düşman ateşi ve gözlemesine karşı gizleyip koruyabilir. Ancak, hiçbir muharebe tamamen savunmada kalarak kazanılamaz. Gerçekte savunma uygun koşullarda

türk saw every citizen of the Turkish state as a soldier and always aimed to gain independence, even if the price was blood and death.

T.Ç: Well, I want to focus on the Greek side for a while. Since primary school, we have been told that the Greek forces are better equipped and outnumbered the Turkish forces, but there is a decisive Turkish victory. From here, I understand that the Turkish side also has some advantages. For example, it is said that being on the defensive is easier, what do you think?

O.B: During the Turkish War of Independence, the Greek forces had a clear superiority in terms of weapons, vehicles, equipment, ammunition and number of soldiers. The Turkish army has been established over the years with great efforts and collection of weapons and equipment. Following the Armistice of Mudros, with the occupation, the Allied Powers seized most of the useful weapons and equipment in the Ottoman army. A small amount of weapons and equipment could be smuggled from Istanbul to Anatolia in various difficulties, and the Turkish army was mainly equipped with the selfless contributions of the citizens.

In the following years, the aid from the Soviets had a positive effect. However, in any case, the Greek forces were superior in numbers and technical characteristics of weapons. The real superiority of the Turkish side is indisputably the nation's determination to defend its homeland, gain its independence, and have an asset like Atatürk. This superiority is so important that it is the most effective factor in the success of the independence struggles in history and the national revolts against the colonialists and invaders. As for the comparative advantages and disadvantages of defense and offense, we can actually say that defense and offense are in balance when we think about it in general terms. The attacking party is the party

kesin sonuçlu taarruz için geçici olarak uygulanır. İstiklal Savaşı'nda Atatürk, başlangıçtan itibaren Sakarya'ya kadar stratejik savunma uyguladı ve Yunan kuvvetlerine karşı kesin sonuçlu yok edici bir karşı taarruz için uygun koşulları oluşturmayı amaçladı. Atatürk ve silah arkadaşları savaştıkları araziye çok iyi biliyorlardı ve bunu avantaj olarak kullandılar. Ama asıl avantaj yurdu savunma duygusunda ve savaşıma azminde bulunuyordu. Bir tarafta, çeşitli sözler verilerek ve kışkırtılarak deniz aşırı Anadolu'nun derinliklerine taarruz ettirilen Yunan ordusu var. Başka bir ülkenin toprağını işgal etmek için var olan motivasyon zaiyatlar verilip yıpranma başladığında azalmaya başlar.

Toprağını, ailesini, ulusal onurunu ve geleceğini savunanın ise motivasyonu bitmez, hatta artarak zirve yapar. Savunan için yürütülen kutsal bir savaştır, işgalci için nihayetinde sonlanacak trajik bir macera. Tekrar vurgulamak gerekirse Türk tarafının Yunan ordusuna karşı en büyük üstünlüğü Atatürk ve yetkin komutanlardır. Türk İstiklal Savaşı'ndaki komutanlar Balkan savaşlarında, Çanakkale'de savaşmış çok iyi eğitim almış askerlerdir.

T.Ç: Biraz da Kuvay-ı Milliye'den bahsetmek istiyorum. Bu küçük birlikler birleştirilerek Ankara hükümetine bağlı düzenli bir ordu oldular. Çerkes Ethem gibi buna karşı çıkan liderler oldu. Günümüzde çok güçlü kuvvetlere karşı gerilla taktikleri uygulanıyor. Sizce Kuvay-ı Milliye güçleri dağınık kalarak bu taktiklerle Yunan ordusuna daha iyi karşı çıkabilir miydi?

O.B: Kuvay-ı Milliye hareketleri Mondros Mütarekesi ile birlikte yerel ölçekte başlamıştı. Yörelere, topraklarını işgal eden düşman kuvvetlerine karşı ülkemiz insanının gösterdiği doğal ve haklı, kolektif bir karşı koyuştu. Kuvay-ı Milliye direnişinin ortaya çıkması ülke için büyük bir motivasyon ve umut kaynağı olmuştu. Ancak, bu birliklerin bir kısmı zamanla milli mücadelenin dışına

that holds the initiative in combat. In this respect, the attacker knows when the operation will begin. Uncertainty is less for the attacker. It can plan surprise attacks in unexpected places and times, using unpredictable force and tactics. This gives a definite advantage. However, there may be surprises waiting for the attacker. The defender's barrier system, fire planning, and resistance, combined with the challenges of terrain and weather, put the attacker in the face with the friction effect.

As the defender side does not have the initiative in terms of time, they are in suspense. The defender's strategies and tactics are dependent on those of the attacker and are reactive. The advantage of defense increases with good use of the terrain. The defender can prepare the terrain and hide and protect himself from enemy fire and surveillance. However, no battle can be won by being completely on the defensive. In reality, the defense is temporarily applied for a decisive attack under favorable conditions. In the War of Independence, Atatürk implemented strategic defense all the way to Sakarya from the beginning and aimed to create suitable conditions for a decisive and destructive counter-attack against the Greek forces. Atatürk and his comrades knew very well the terrain they were fighting and used this to their advantage. But the real advantage lay in the sense of defense of the homeland and the will to fight. On the one hand, there is the Greek army, which, under various promises and provocations, was sent overseas and ventured deep into the depths of Anatolia. The motivation to invade another country's territory begins to wane as casualties and attrition begin.

On the other hand, the motivation of those who defend their land, family, national honor, and future does not end, and even increases to a peak. For the defender, it is a holy war they are waging but for the attacker an adventure that will ultimately end tragically. To emphasize again, the grea-

çıkmağa başlamıştı. Millî mücadeleye zarar verenler oluyor, halkta rahatsızlıklar dile getiriliyordu.

Yunan ordusunun yeniden teşkilatlanıp, takviyeler olarak Anadolu içlerine ve Ankara'ya doğru ileri harekâtına vur kaç taktiği ile kısmi zarar veriliyordu ancak düzenli ordu olmaksızın Yunan ordusunun durdurulması ve tamamen imha edilmesi olanaksızdı. Düzenli milli ordu kurulduğunda bu grupların büyük kısmı silahlarıyla birlikte cephelere katıldılar ve uyum göstererek ordunun asıl güçlerini oluşturdular. Askerî harekâtın başarısının emir komuta ve gayret birliğinin sağlanmasına bağlı olduğunu çok iyi bilen Atatürk, bu tür grupları, her türlü ikna yolunu denedikten sonra kuvvet kullanarak kontrol altına almak için tereddüt etmedi. Atatürk için iç cephede birliğinin sağlanması olmazsa olmaz bir gerekliliktir.

T.Ç: 1920'de Ankara'da TBMM açılmıştı. İstanbul'daki Meclis-i Mebusan İngilizlerin baskısıyla kapatılmıştı. İngilizlerin bu hamlesi konusunda ne düşünüyorsunuz? Kendi kontrollerindeki ve padişahın arkasında olduğu bir meclis Türkleri kontrol etmekte daha çok işlerine yaramaz mıydı? Ve meclisi kapatarak Ankara'daki meclisi meşrulaştırmış olmadılar mı?

O.B: İngilizler, Mondros Mütarekesi görüşmeleri sırasında karşıt görüşleri barındırabileceği ve kendi işlerini yavaşlatabileceği düşüncesiyle Meclis-i Mebusanı kapatma kararı almışlardı. Mondros Mütarekesi sonrasında 21 Aralık 1918'de Padişah Vahdettin tarafından, yeni seçimler yapılmak üzere parlamento feshedildi. İşgal kuvvetleri bütün işlerini doğrudan kendi memurları gibi davranan Padişahla halletmek istiyorlardı.

Yunan ordusunun yeniden teşkilatlanıp, takviyeler olarak Anadolu içlerine ve Ankara'ya doğru ileri harekâtına vur kaç taktiği ile kısmi zarar veriliyordu ancak düzenli ordu olmaksızın Yunan ordusunun durdurulması ve tamamen imha edil-

test advantage of the Turkish side against the Greek army is Atatürk and competent commanders. The commanders in the Turkish War of Independence were well-trained soldiers who experienced the Balkan wars and Gallipoli.

T.Ç: I would like to talk a little bit about local resistance groups known as Kuvay-ı Milliye. These small units were combined and became a regular army under the Ankara government. There were leaders who opposed the idea, such as Çerkes Ethem. Today, guerrilla tactics are being used against very strong forces, do you think that National Forces could better oppose the stronger Greek army if they remained scattered and deployed these tactics?

O.B: Kuvay-ı Milliye (The National Forces) movements started on a local scale with the Armistice of Mudros. It was a natural and rightful collective resistance by the people of our country against the enemy forces occupying their territories and lands. The emergence of the Kuvay-ı Milliye resistance was a great source of motivation and hope for the country. However, some of these units started to go out of the spirit of national struggle over time. There were those who harmed the national struggle, and the people were expressing their discomfort.

With the hit and run tactic deployed by the, Turkish forces, damages were dealt to the Greek Army's plans of reorganizing and marching towards depths of Anatolia and Ankara, but it was impossible to stop and completely destroy the Greek army without the regular army. When the regular national army was established, most of these groups joined the fronts with their weapons and formed the main forces of the army by Atatürk, who knew very well that the success of the military operation depended on the unity of command and effort, did not hesitate to take such groups under control by using force after trying

mesi olanaksızdı. Düzenli milli ordu kurulduğunda bu grupların büyük kısmı silahlarıyla birlikte cephelere katıldılar ve uyum göstererek ordunun asıl güçlerini oluşturdular. Askerî harekâtın başarısının emir komuta ve gayret birliğinin sağlanmasına bağlı olduğunu çok iyi bilen Atatürk, bu tür grupları, her türlü ikna yolunu denedikten sonra kuvvet kullanarak kontrol altına almak için tereddüt etmedi. Atatürk için iç cephede birliğin sağlanması olmazsa olmaz bir gereklilikti.

T.Ç: 1920’de Ankara’da TBMM açılmıştı. İstanbul’daki Meclis-i Mebusan İngilizlerin baskısıyla kapatılmıştı. İngilizlerin bu hamlesi konusunda ne düşünüyorsunuz? Kendi kontrollerindeki ve padişahın arkasında olduğu bir meclis Türkleri kontrol etmekte daha çok işlerine yaramaz mıydı? Ve meclisi kapatarak Ankara’daki meclisi meşru- laştırmış olmadılar mı?

O.B: İngilizler, Mondros Mütarekesi görüşmeleri sırasında karşıt görüşleri barındırabileceği ve kendi işlerini yavaşlatabileceği düşüncesiyle Meclis-i Mebusanı kapatma kararı almışlardı. Mondros Mütarekesi sonrasında 21 Aralık 1918’de Padişah Vahdettin tarafından, yeni seçimler yapılmak üzere parlamento feshedildi. İşgal kuvvetleri bütün işlerini doğrudan kendi memurları gibi davranan Padişahla halletmek istiyorlardı.

T.Ç: İngilizlerin Türk İstiklal Savaşı’nın başlangıcındaki yaklaşımlarıyla Sakarya Muharebesi sonrası yaklaşımlarında farklılık olduğu söylenir. İngilizlerin Birinci Dünya Savaşı sonrası devam eden süreçte yıprandıkları ve çok yorgun oldukları ve bu nedenle Türkiye’de çatışmaları olabileceğince çabuk bitirmek istedikleri de dile getiriliyor. Büyük Taarruz sonrası Atatürk’ün röportajında Türk halkının Trakya ve İstanbul için de savaşa- çağını söylemesi “Çanakkale krizine” yol açıyor. Bu krizi ilgili ülkelerin uluslararası ilişkileri açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

all kinds of persuasion. For Atatürk, ensuring unity on the domestic front was an indispensable necessity.

T.Ç: In 1920, the Turkish Grand National Assembly was opened in Ankara. The Parliament in Istanbul was closed under the pressure of the British. What do you think about this move of the British? Wouldn’t a parliament under their control, with the sultan’s back, be more useful in controlling the Turks? And didn’t they legitimize the parliament in Ankara by closing the parliament?

O.B: During the Mondros Armistice negotiations, the British decided to close the Parliament with the thought that it might harbor opposing views and slow down their own affairs. After the Armistice of Mudros, the parliament was dissolved by the Sultan Vahdettin on 21 December 1918 to hold new elections. The occupying forces wanted to deal with all their affairs directly with the Sultan, who acted as their own officers.

However, by believing that it would be a sign of good intentions and that the British did not want to invade the whole country, the British relied on the rhetoric that “This parliament will not make a decision against you” and were convinced to open the parliament. At the end of the elections, the Last Parliament of Parliament held its first meeting on January 12, 1920. The parliament, which accepted the National Pact on 28 January, was officially closed on 16 March. Atatürk calculated how the process would end, and after he set foot in Samsun on May 19, 1919, he prepared the opening of the Grand National Assembly step by step with meetings and congresses in Amasya, Erzurum, Sivas, and Ankara. Atatürk did not start the national struggle by relying on the Ottoman institutions. He only trusted the Turkish nation itself. For this reason, it could not be expected that the Parliament, where the Sultan and the occupiers would always have an influence, would carry out

O.B: Birinci Dünya Savaşı'ndan galip ancak yıpranmış ve yorgun çıkan İngiltere, Fransa ve İtalya'nın Türk topraklarında yeni bir maceraya kalkışması akıl ve mantıktan yoksun bir hareketti. Belli ki bunlar Türklerin vatan savunması ve özgürlük aşkını hafife aldılar. Fransa ve İtalya'nın motivasyonları ile İngilizlerin amaçları birbirinden çok farklıydı. Fransızlar ve İtalyanlar işgal ettikleri bölgelerde beklemedikleri ulusal direncin ve Atatürk'ün hünerle yürüttüğü diplomasi-nin etkisiyle kısa sürede hatalarını anlayarak işgali sonlandırmak zorunda kaldılar. Atatürk'ün amacı işgalci Yunan ile birebir kalmaktı. Ancak Orta Doğu petrollerinde ve Boğazların kontrolünde gözü olan İngilizler Yunan ordusunu maşa olarak kullanmaktan uzun süre vazgeçmedi. Sakarya Savaşı sonrası İngilizler Yunan ordusunun Anadolu'da tutunamayacağını görmüştü. Bu nedenle gayretini Boğazların kontrolüne verdi. Atatürk'ten Boğazlarla ilgili olarak bazı tavizler almayı planladılar.

Türk Ordusu, 9 Eylül 1922 tarihinde İzmir'e girdikten sonra İstanbul'a doğru ilerlemeye başladı. Fransız ve İtalyan birlikleri derhal geri çekilirken Çanakkale'de bulunan İngiliz birlikleri savunma pozisyonu aldı. Buna karşı geri adım atmayan Türk birlikleri, "tarafsız bölgeye" girerek Çanakkale Boğazı'na doğru ilerlemeye başladı. Türklerle savaşılmasını istemeyen Winston Churchill'in başını çektiği bir grup bakan istifa etti. İngiliz hükümeti Türkiye'nin Sevr Antlaşması'nı ihlal ettiği gerekçesiyle, Türkiye'yi yeni bir savaş ile tehdit etti. Atatürk ise Boğazların ve Trakya'nın kontrolünün sağlanması amacıyla geri adım atmamakta kararlıydı ve bunu her zeminde tekrarladı. Atatürk İngiltere'nin müttefikleri Fransa, İtalya, Romanya ve Sırbistan'ın savaşa destek olmayacaklarının farkındaydı. Başta Kanada olmak üzere İngiliz dominyonlarından da savaşa destek olunmayacağı bildirilince İngiliz hükümeti yalnız kaldı. İngilizler gösterilerle savaş karşıtı olduklarını duyurmaya başlamıştı. 23 Eylül'de toplanan İngiliz hükü-

metin, the national struggle in occupied Istanbul. In this respect, although the British did not close it, the new Parliament would definitely be opened in Ankara. With the opening of the Turkish Grand National Assembly, the national struggle gained momentum and the way for independence was opened.

T.Ç: It is said that there is a difference between the approaches of the British at the beginning of the Turkish War of Independence and their approach after the Battle of Sakarya. It is also stated that the British are worn out and very tired in the ongoing process after the First World War, and therefore they want to end the conflicts in Turkey as quickly as possible. After the Great Offensive, Atatürk's statement in his interview that the Turkish people would fight for Thrace and Istanbul also causes the "Chanak crisis". How do you evaluate this crisis in terms of the international relations of the countries concerned?

O.B: It was a move devoid of reason and logic that England, France, and Italy, who won the First World War but were worn out and tired, embarked on a new adventure on Turkish soil. Obviously, they underestimated the Turks' love of homeland and freedom. The motivations of France and Italy were very different from those of the British. The French and Italians had to end the occupation by realizing their mistakes in a short time due to the unexpected national resistance in the areas they occupied and the effect of Atatürk's skillful diplomacy. Atatürk's aim was to stay one-on-one with the invading Greek. However, the British, who had their eyes on the Middle East oil and the control of the Straits, did not give up using the Greek army as a tool for a long time. After the Sakarya War, the British saw that the Greek army could not hold on in Anatolia. Therefore, he devoted his efforts to the control of the Straits. They planned to get some concessions from Atatürk regarding the Straits.

meti, Doğu Trakya'yı Türkiye'ye terk etme kararı verdi. Bu kriz, İngiliz hükümetinin değişmesine neden oldu. Kanada hükümeti Birleşik Krallık'tan diplomatik olarak bağımsız davranmaya başladı. İngiliz Milletler Topluluğu'na üye devletlerin dış işlerinde serbest bırakılmasının önünü açan sürecin başlamasında krizin etkisi olmuştur. Bu krizde Atatürk uluslararası ortamın dinamiklerini iyi okumuş, diplomasi, kararlılık ve güç göstermeyi başarıyla uygulayarak yeni bir savaşa girmeden hedefe ulaşmıştır.

T.Ç: Peki İngilizlerin Yunanistan'ı bu kadar desteklemelerinin arkasında Lloyd George gibi zamanın çoğu İngiliz yetkilisinin Yunanistan'ın devam ettirdiğini söylediği Antik Yunan medeniyetine duydukları sempati ve yakınlık olabilir mi?

O.B: Devletlerin politikalarında ve kararlarında liderlerin kişisel özelliklerinin, ideolojik ve kültürel yönelimlerinin etkisi olabilir. O dönem İngiliz devlet insanlarının Antik Yunan, Helen ve Bizans uygarlıklarına ilgi duydukları biliniyor. Bu ilginin devlet politikasında kısmi etkisinin olduğunu reddetmemekle beraber rasyonel ve gerçekçi aktör olan İngilizlerin yüzyıllardır uyguladıkları politikaya dikkat çekmek isterim. Bu politika Avrupa'daki güç dengesinin korunması politikasıdır. İngiltere kıta Avrupa'sında dengenin korunmasını, herhangi bir gücün (Rusya, Fransa, Almanya vs) tek başına veya ittifak yaparak bölgesel hegemonya kurmamasını gözetmiştir. İngilizler bunun için zamanı geldiğinde dengeyi korumak için yeni ittifaklar oluşturmuş, sık sık taraf değiştirmiştir. Mesela Rusya'nın Akdeniz'e ilerlemesini engellemek için ona karşı Osmanlıyla ittifak yaparken Osmanlıya karşı Rusları desteklediği de olmuştur. İngiltere'nin bölgedeki amacı kendisi dışında herhangi bir devletin Anadolu ve özellikle Boğazlarda tam kontrol sağlayamadığından emin olmak, birileri bir parçayı kontrol ediyorsa da kontrol edenlerin kendi kontrolündekiler olmasını sağlamaktır. Burada da en hazır, en istekli ve kontrol

After entering Izmir on September 9, 1922, the Turkish Army began to advance towards Istanbul, while the French and Italian troops immediately retreated, while the British troops in Gallipoli took a defensive position. The Turkish troops, who did not take a step back against this, entered the "neutral zone" and started to advance towards the Dardanelles Strait. A group of ministers led by Winston Churchill, who did not want war with the Turks, resigned. The British government threatened Turkey with a new war on the grounds that Turkey violated the Treaty of Sèvres. Atatürk, on the other hand, was determined not to take a step back from his aim of controlling the Straits and Thrace, and he repeated this on every ground. Atatürk was aware that Britain's allies France, Italy, Romania and Serbia would not support the war. When it was announced that there would be no support for the war from the British dominions, especially Canada, the British government was left alone. The British had begun to announce their opposition to the war with demonstrations. The British government convened on 23 September and decided to leave Eastern Thrace to Turkey. This crisis caused the British government to change. The Canadian government began to act diplomatically independent from the United Kingdom. The crisis had an impact on the start of the process that paved the way for the release of the member states of the British Commonwealth in foreign affairs. In this crisis, Atatürk read the dynamics of the international environment well, successfully applied diplomacy, determination and strength, and reached the goal without entering a new war.

T.Ç: Could the reason behind the British support be the sympathy and closeness of the Ancient Greek civilization, which most British officials of the time, such as Lloyd George, said that Greece continued?

edilebilir gördüğü aktör Yunanistan idi. Bu itibarla Yunanistan'ı desteklemek temel olarak İngiliz politikasının ve stratejik düşüncesinin ürünüdür. Antik Yunan sevgisi ise buna katkıda bulunan bir faktördür.

T.Ç: Peki bir de Rusya ile alakalı bir sorum var. Sovyetlerin Kurtuluş mücadelesine önemli bir para ve ekipman desteği yaptığı biliniyor. Yeni kurulan ve kendi içinde de sıkıntıları devam eden bir devlet neden başka bir ülkeye böyle bir yardım yapıyor?

O.B: O zamanki uluslararası konjonktüre baktığımız zaman bunun cevabını bulabiliriz. Bolşevik Devrimi'yle Rusya savaştan çıkmıştı. Ancak Avrupalı büyük güçler, ABD ve Japonya dahil dünya güçleri Komünist devrimi yok etmek için Bolşevik olmayan Beyaz Orduyu destekliyordu. Sovyetler 1917'de Birinci Dünya Savaşı'ndan çıkmıştı ancak 1918'den itibaren 1922'ye kadar süren Batı destekli çok daha ağır ve zorlu bir iç savaşa girmişti. Sovyetler yalnızdı ve emperyalizme karşı savaşıyordu. Türkiye de hemen aynı dönemde işgalcilere karşı istiklal savaşı veriyordu. Bu itibarla iki ülkenin birbirlerine ihtiyacı vardı. Sovyetler için Türkiye ile yardımlaşma ve dostluk dışarıya açılan bir kapı demekti. Türklerin İstiklal Savaşı'nda direnmesi ve başarılı olması Beyaz Ordu'yu destekleyenlerin bir kısım gücünün Türkiye cephesinde tutulması demekti. Bu Sovyetlerin Beyaz Orduyu yenmesi için avantaj sağlamaktaydı. Diğer taraftan Rusya'da komünizmin başarılı olması ve yaşayabilmesi için diğer ülkelerde de yaygınlaşması gerekirdi. Bu itibarla Türkiye komünist devrim için aday bir ülke olarak görülmüştür.

T.Ç: Hocam vaktinizi ayırdığınız için teşekkür ediyorum. En son olarak sizin başta söylediğiniz çok önemli bir sözü tekrar etmek istiyorum. Saldırıda olmak inisiyatifi eline almak, belirsizliği bitirmektir demiştiniz. Bu sözle beraber Büyük Taarruz daha da anlamlı oldu çünkü bazı paşalar Türk ordusunun savunmada kalmasını planlıyor

O.B: The personal characteristics, ideological and cultural orientations of leaders can have an impact on the policies and decisions of states. It is known that the British statesmen at that time were interested in Ancient Greek, Hellenic and Byzantine civilizations. While I do not deny that this interest has a partial effect on state policy, I would like to draw attention to the policy implemented by the British, who have been rational and realistic actors for centuries. This policy is the policy of maintaining the balance of power in Europe. England has taken care to maintain the balance in continental Europe and not to establish regional hegemony by any power (Russia, France, Germany, etc.) alone or by alliance. When the time came, the British formed new alliances to maintain the balance and changed sides frequently. For example, in order to prevent Russia from advancing to the Mediterranean, it has supported the Ottomans however, Britain also known to make an alliance with Russians against Ottomans. England's aim in the region is to make sure that any giants other than itself cannot gain full control in Anatolia and especially in the Straits, and if someone controls a part, it is to ensure that those who control it are those under their control. Here, too, the actor he saw most ready, willing and controllable was Greece. In this respect, supporting Greece is basically the product of British policy and strategic thinking. A love of ancient Greece is a contributing factor.

T.Ç: Well, I also have a question about Russia. It is known that the Soviets provided an important financial and equipment support to the Independence struggle. Why does a newly established state, whose problems continue within itself, give such aid to another country?

O.B: When we look at the international conjuncture at that time, we can find the answer to this. With the Bolshevik revolution, Russia was out of the war. But world powers, including the European great powers, the USA and Japan, were supporting the non-Bolshevik White Army to dest-

ama Atatürk taarruz yapılması gerektiğini söylüyor. Bu stratejiyle aslında Türk halkının artık inisiyatifi eline aldığını kaderini kendi belirleyeceğini söylüyor.

O.B: Böyle bir fırsatı bana verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Muharebesinin 100. yılında düşünce ve duygularımı bu şekilde ifade edebildiğim için memnunum.

Sevgi ve saygılarımla.

roy the Communist revolution. The Soviets had withdrawn from the First World War in 1917, but had entered a much more severe and difficult Western-backed civil war from 1918 to 1922. The Soviets were alone and were fighting against imperialism. Turkey was also fighting a war of independence against the invaders at the same time. In this respect, the two countries needed each other. For the Soviets, cooperation and friendship with Turkey meant a door opening to the outside. The resistance and success of the Turks in the War of Independence meant that some of the forces of those who supported the White Army were kept on the Turkish front. This gave the Soviets the advantage to defeat the White Army. On the other hand, for Communism to be successful and to survive in Russia, it had to spread in other countries. In this respect, Turkey was seen as a candidate country for the Communist revolution.

T.C: Sir, thank you for your time. Finally, I would like to repeat a very important word that you said at the beginning. You said that to be on the offensive is to take the initiative, to end uncertainty. With this word, the Great Offensive became even more meaningful because some pashas plan to keep the Turkish army on the defensive, but Atatürk says that an attack should be made. He says that with this strategy, the Turkish people have now taken the initiative and will determine their own destiny.

O.B: Thank you very much for giving me such an opportunity. I am glad that I was able to express my thoughts and feelings in this way on the 100th anniversary of the Great Offensive and the Battle of the Commander-in-Chief.

Love and respect.

Röportaj

Interview

Talha ÇAĞMAN – Ali Bilgin VARLIK

Bu röportaj, emekli kurmay albay ve akademisyen olan İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Ali Bilgin Varlık hocamızla İstiklal Savaşı ve 30 Ağustos Zaferi hakkında yapılmıştır.

T.Ç: Ağustos ayının son haftasını Zafer Haftası olarak kutluyoruz. Bu haftanın ve 30 Ağustos 1922’de kazanılan zaferin Türk tarihindeki yeri ve önemi nedir?

A.B.V: Türk tarihinde ağustos ayının özel bir önemi vardır. Bu ayda kazanılan çok sayıda zafer bulunmaktadır. Bunlardan ilk akla gelenler arasında; 1071’de Türklere Anadolu’nun kapılarını açan Malazgirt, 1473’te Akkoyunlulara karşı kazanılan Otlukbeli, 1514’te Safavilere karşı kazanılan Çaldıran, ardından 1516’da Suriye’nin fethi, Mısır’ın kapılarını açan Mercidabık, 1521’de Belgrad’ın fethi ve akabinde 1526’da Macaristan’ın büyük bölümünün Osmanlı hakimiyetine girmesiyle sonuçlanan Mohaç Zaferleri, 1571’de Kıbrıs’ın fethi, Cumhuriyet döneminde 1974’te Kıbrıs Barış Harekâtı esnasında Erenköy savunması yer alır.

26-30 Ağustos 1922’de yaşanan Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Muharebesi’nin bu zaferler içinde çok müstesna bir yeri vardır. Bu zaferle birlikte üç yıl dört ay süreyle Anadolu topraklarındaki İngiliz destekli Yunan işgali sona ermiştir.

Bu zafer, önce 11 Ekim 1922’de İngiltere ile yapılan Mudanya Ateşkes Antlaşması’nın, sonrasında da 24 Temmuz 1923’te imzalanan Lozan Barış Antlaşması’nın askerî dayanağını oluşturmuştur.

This interview is conducted with former Staff Colonel Assoc. Prof. Ali Bilgin Varlık from the Department of International Relations of İstanbul Arel University about the Turkish War of Independence and the August 30 Victory.

T.Ç: We celebrate the last week of August as Victory Week. What is the place and importance of this week and the victory won on 30 August 1922 in Turkish history?

A.B.V: The month of August has a special significance in Turkish history. There are many victories won this month. Among the first ones that come to mind are; Malazgirt, which opened the gates of Anatolia to the Turks in 1071, Otlukbeli won against the Akkoyunlus in 1473, Çaldıran won against the Safavids in 1514, then Mercidabık in 1516, which opened Egypt and Syria for future conquests, and the conquest of Belgrade in 1521, Mohacs victories, which resulted in the Ottoman domination of most of Hungary in 1526, the conquest of Cyprus in 1571, and the defense of Erenköy during the Cyprus Peace Operation in 1974 during the Republic period.

The Great Offensive and the Battle of the Commander-in-Chief, which took place on August 26-30, 1922, had an exceptional place among these victories. With this victory, the British-backed Greek occupation of Anatolia for three years and four months came to an end.

This victory formed the military basis of the Mudanya Armistice Agreement signed with England

Bu zafer, ilk toprak kaybını 1699'da Karlofça Antlaşması ile yaşayan ve iki yüzyıl içinde süratle eriyerek, 30 Ekim 1918'de Mondros Mütarekesi ile fiilen, Sevr Antlaşması ile de hukuken son bulan Osmanlı İmparatorluğu'nun yerine kurulan modern Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerini atmıştır.

Ayrıca emperyalizme karşı ilk başarılı kurtuluş savaşını taçlandıran bu zafer, sömürge altında yaşayan mazlum milletlere ilham ve umut veren yönüyle dünya tarihinde çok önemli bir sayfa açmıştır.

T.Ç: Büyük Taarruz'un Sakarya Savaşı'ndan sonra bir yıla yakın bir gecikmenin ardından yapılmasına yönelik bazı eleştiriler hakkında ne söyleyebilirsiniz?

A.B.V: Bu sorunuzun kısa cevabı olarak, bu eleştiri yapanların ya o dönemki koşulları bilmediklerini ya da bilmek istemediklerini söyleyebilirim.

Meselenin esasına gelince, 22 gün 22 gece devam eden Sakarya Meydan Muharebesi'nin son safhasında Mustafa Kemal çekilen Yunan kuvvetlerinin takibi ve imhası emrini vermiştir. Ancak bu harekât elde mevcut kuvvetlerin imkân ve kabiliyetleri ölçüsünde kısıtlı olarak gerçekleştirilebilmiştir. General Trikopis, kuvvetlerini Afyon bölgesine çekip orada bir savunma hattı tesis ederek Yunan Ordusu'nu imha olmaktan kurtarabilmişti.

Mustafa Kemal'in her zaman zihninde düşmanı kesin sonuçlu bir taarruzla imha etme fikrini taşıdığını Nutuk'taki sözlerinden anlıyoruz. Bununla beraber o, ordusundan sayıca fazla, teknolojik ve lojistik bakımdan çok daha üstün olan düşmanı ancak bir yıpratma savaşı ile yenebileceğini de bilmekteydi. Mustafa Kemal başta olmak üzere silah arkadaşlarının tamamı subay çıktıktan sonra devamlı surette muharebe meydanlarında tecrübe kazanmışlardı. Mustafa Kemal, I. Dünya

on October 11, 1922, and then the Lausanne Peace Treaty signed on July 24, 1923. This victory laid the foundations of the modern Turkish Republic, which was established in place of the Ottoman Empire, which experienced the first loss of territory in 1699 with the Treaty of Karlowitz, and which quickly dissolved in two centuries, ended de facto with the Armistice of Mudros on October 30, 1918, and legally ended with the Treaty of Serves.

In addition, this victory, which crowned the first successful war of independence against imperialism, opened a very important page in world history with its inspiration and hope for the oppressed nations living under colonialism.

T.Ç: What can you say about some of the criticisms about the great offensive being made after a delay of nearly a year after the Battle of Sakarya?

A.B.V: As a short answer to your question, I can say that those who made this criticism either did not know or did not want to know the conditions at that time.

As for the essence of the matter, in the last phase of the Battle of Sakarya, which continued for 22 days and 22 nights, Mustafa Kemal gave the order to follow up and destroy the withdrawn Greek forces. However, this operation could only be carried out in a limited way to the extent of the possibilities and capabilities of the available forces. General Trikopis was able to save the Greek Army from destruction by withdrawing his forces to the Afyon region and establishing a defensive line there.

We understand from his words in Nutuk that Mustafa Kemal always had the idea of annihilating the enemy with a decisive attack in his mind. However, he also knew that he could defeat the enemy, who was outnumbered and far superior

Savaş'ının başlarında Sofya'da Askerî Ataşe iken arkadaşı Nuri Conker'in yazdığı "Zabit ve Kumandan" adlı esere; bir taarruzun eksik hazırlıkla yapılmasındansa hiç yapılmamasının daha doğru olduğu yorumunu eklemişti. Sakarya Zaferi'nden sonra Nutuk'ta da ifadesini bulan: "Hazırlanması gereken üç unsur vardı: Milletin Kendisi, Millet Meclisimizin kararlılığı ve yiğitliği ve Ordumuz." Sakarya Zaferi'nden Büyük Taarruz'a kadar geçen on aylık süre içinde bu üç unsur hazırlanmıştır.

T.Ç: Askeri bakımdan Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Muharebesi'ni nasıl değerlendiriyorsunuz?

A.B.V: Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Muharebesi, Nutuk'taki ifadesiyle; "Her yönüyle çok iyi düşünülmüş, hazırlanmış, idare edilmiş ve zaferle sonuçlandırılmıştır." İngiliz askerî uzmanlarının Yunan savunma mevzilerini inceledikten sonra; "Türkler bu mevzileri altı ayda aşarlarsa bir günde geçtik sayınlr" dediği savuma hatları taarruzun ikinci gününde yarılmıştır. Harekâtın dördüncü gününde Yunan kuvvetleri kuşatılmış, beşinci gün çember içine alınmış ve büyük kısmıyla imha edilmiştir.

Muharebelerin cereyanı esnasında kısıtlı ve yer yer kesik olan haberleşme hatlarının ve sıklıkla değişen taktik durumun yarattığı sevk ve idare güçlükleri, tümen ve ast seviyedeki birlik komutanlarının inisiyatifli eylemleri ile muharebelere zaman zaman ateş hattına yakın mesafelerden komuta eden Başkomutan'ın sezgi ve öngörü gücü ve kusursuz kararlarıyla aşılmıştır.

Personel, harp silah ve araçları, teknoloji, lojistik (ikmal, bütünleme, sıhhi tahliye ve tedavi) bakımından üstün olan Yunan kuvvetlerine sadece subay sayısı bakımından üstün (2.095 subay fazla) olan Türk Ordusu, komutanlarının kahramanlık ve yüksek askerî yetkinlikleri ile Türk askerinin itaat, sabır ve cesaretleriyle galip gelmiştir. Dün-

to his army in terms of technology and logistics with a war of attrition. All of his comrades, especially Mustafa Kemal, had gained experience on the battlefields after they became officers. While Mustafa Kemal was the Military Attaché in Sofia at the beginning of the First World War, his friend Nuri Conker wrote the work titled "The Officer and the Commander"; He added that it is better not to make an attack at all than to make an attack with incomplete preparation. After the Sakarya Victory, it was also expressed in Nutuk: "There were three elements that needed to be prepared: the Nation itself, the determination and valor of our National Assembly, and our Army." In the ten-month period from the Sakarya Victory to the Great Offensive, these three elements were prepared.

T.Ç: How do you evaluate the Great Offensive and the Battle of the Commander-in-Chief from a military point of view?

A.B.V: The Great Offensive and the Battle of the Commander-in-Chief, as he put it in the Nutuk; "Every aspect is very well thought out, prepared, administered and triumphantly." Breaching the Greek defense line was praised by the British military experts as "If the Turks pass these positions in six months, let them say they passed in one day," in 2 days. On the fourth day of the operation, the Greek forces were surrounded, on the fifth day they were surrounded and mostly destroyed.

During the course of the battles, the management and administration difficulties caused by the limited and sometimes cut lines of communication and the frequently changing tactical situation were overcome with divisional and subordinate commanders taking the initiative and the intuition and foresight power and flawless decisions of the Commander-in-Chief, who sometimes commanded the battles from close ranges to the firing line.

ya harp tarihinde kuvvet mukayesesi ile yaklaşık denk ancak imkânlar itibariyle mukayese edilemez üstünlükte bir ordunun bu şekilde imha edildiği örnekler çok azdır.

T.Ç: Bu savaşın Yunanistan'a olan etkileri hakkında ne söyleyebilirsiniz?

A.B.V: Bilindiği üzere bugünkü Yunan devleti, Osmanlı İmparatorluğu'nun toprakları dahilinde olan Mora Yarımadası'nda 1821'de başlayan isyanın ardından Fransa, İngiltere ve Rusya'nın ittifak ve himayesinde 1930'da kurulmuştu. Yunanistan kuruluşundan itibaren topraklarını beş kat genişletmiştir. Bu ilk aşamada Pelepones (Mora), bugünkü Orta ve Batı Yunanistan ve Attika bölgelerinden ibaret olan Yunanistan, ikinci aşamada İngiltere'nin bahsettiği Adriyatik Denizi'ndeki İyon Adaları'nı devraldı. 1877-78 Osmanlı-Rus Savaşı'ndan sonrasında Rusya, İngiltere, Fransa, Avusturya, İtalya ve Almanya'nın katılımıyla toplanan Berlin Kongresi'nde Teselya'nın Yunanistan'a verilmesi bu ülkenin genişlemesinin üçüncü aşamasını oluşturdu. Dördüncü aşamada, Balkan Savaşları ardından 1913'te imzalanan Atina Antlaşması ile Osmanlı, Güney Makedonya, Epir ve Girit'i Yunanistan'a vermek zorunda kalmıştır. Beşinci aşamada, I. Dünya Savaşı'nın ardından 1919'da Bulgaristan'ın imzaladığı Neuilly Barış Antlaşması'nın gereği olarak Yunanistan Bulgaristan'dan Batı Trakya'yı almıştır. Yunanistan'ın 15 Mayıs 1919'da İzmir'in işgali ile başlayan, genişlemesinin altıncı aşaması, Megali İdea'sının en önemli aşamalarından birini oluşturur.

Yunanistan'ın devlet politikasının temelini oluşturan bu saldırgan siyaseti 1922 yılında tarihine Küçük Asya Felaketi olarak geçen büyük bir hüsrarla sonuçlanmıştır. Yunanistan, bu büyük bozgunun etkisiyle 15 yıl boyunca istikrara kavuşamadı. Bu süre boyunca zayıf ve kısa ömürlü hükümetlerle yönetildi, peş peşe darbeler ve rejim değişikliklerini yaşadı. Bu bozgun, Yunan

The Turkish Army, which was inferior to the Greek forces in terms of personnel, war weapons and vehicles, technology, logistics (supply, re-supply, sanitary evacuation and treatment) were superior only in terms of the number of officers (more than 2,095 officers) prevailed because of the heroism and high military competencies of its commanders and the obedience, patience of the Turkish soldiers. There are very few examples in the history of world war where an army that is approximately equal to the force comparison but incomparably superior in terms of resources was destroyed in this way.

T.Ç: What can you say about the effects of this war on Greece?

A.B.V: As it is known, today's Greek state was established in 1930 under the alliance and auspices of France, England, and Russia, after the rebellion that started in 1821 in the Peloponnese, which was within the territory of the Ottoman Empire. Since its foundation, Greece has expanded its territory five times. In this first stage, Greece, which consisted of the Peloponnesian (Peloponnese), present-day Central and Western Greece, and Attica, took over the Ionian Islands in the Adriatic Sea, which was bestowed by England in the second stage. After the Ottoman-Russian War of 1877-78, in the Berlin Congress convened with the participation of Russia, England, France, Austria, Italy and Germany, the giving of Thessaly to Greece constituted the third stage of the expansion of this country. In the fourth stage, Ottoman Empire had to give Southern Macedonia, Epirus, and Crete to Greece with the Athens Treaty signed in 1913 after the Balkan Wars. In the fifth stage, as a requirement of the Neuilly Peace Treaty signed by Bulgaria in 1919 after the First World War, Greece took Western Thrace from Bulgaria. The sixth stage of the expansion of Greece, which started with the occupation of Izmir on May 15, 1919, constitutes one of the most important stages of the Megali Idea.

hükümetlerinde öylesine büyük bir onur kırıklığı yaratmıştır ki, Yunan hükümeti bugün dahi Anadolu'daki 130.000 civarındaki kaybının sayısını resmi kayıtlarında olduğundan çok daha az göstermektedir. Ülkenin nüfus ve iş gücü yapısında önemli zafiyet yaratan Küçük Asya Felaketi, Başbakan Venizelos'un ısrarla talep ettiği ve 1923'te Lozan Antlaşması'na ek olarak imzalanan Nüfus Mübadelesi Protokolü ile giderilmeye çalışmıştır. Yunan Ordusu'nun Anadolu işgali ve çekilme sürecinde sistematik olarak gerçekleştirmiş olduğu katliamlar insanlık tarihinde utanç veren hatıralar olarak yerini almıştır.

Ancak bugün geldiğimiz noktada görünen o ki, Yunan devlet aygıtı, geçmişte yaşananlardan gerekli dersleri çıkarmakta başarısız olmuştur. Geçmişte emperyalist İngiltere'nin gemisiyle Anadolu'yu işgale gelenler kürek çekerek ülkelerine dönmüşlerdir. Bugün de emperyalistin gemisinde buldukları yerde ne kadar kalabileceklerini düşünmelerinde yarar vardır. Bu kapsamda aklı selim düşünceye ulaşmak için Yunan devlet aygıtının genetik kodlarını kemiren megali idea ve Türk düşmanlığı fikrinden kurtulmaları gerekmektedir.

This aggressive policy, which formed the basis of the state policy of Greece, resulted in a great disappointment in 1922, which went down in history as the Asia Minor Disaster. Greece could not stabilize for 15 years with the effect of this great debacle. During this time it was ruled by weak and short-lived governments, experiencing successive coups and regime changes. This debacle caused such a disgrace to the Greek governments that even today they underestimate the number of casualties of around 130,000 in Anatolia in their official records. Asia Minor Disaster, which created a significant weakness in the population and workforce structure of the country, tried to be eliminated with the Population Exchange Protocol, which was signed in addition to the Lausanne Treaty in 1923 and insistently demanded by Prime Minister Venizelos. The massacres that the Greek Army systematically carried out during the invasion and withdrawal of Anatolia took its place as shameful memories in the history of humanity.

However, at the point we have reached today, it seems that the Greek state apparatus has failed to draw the necessary lessons from the past. In the past, those who came to occupy Anatolia with the ship of imperialist England returned to their countries by rowing. Today, it would be useful for them to think about how long they can stay in the place they find on the ship of the imperialist. In this context, in order to reach a sound mind, they need to get rid of the megali idea and Turkish hostility that gnaws at the genetic codes of the Greek state apparatus.

IR+

Anadolu'yu Sarsan On Beş Gün: Çatışan Yorumlar, Çatışan Tarihler

Fifteen Days That Shook Anatolia: Conflicting Interpretations, Conflicting Histories

Ali Emre ELDEM
Galatasaray Üniversitesi

Türkiye ve Yunanistan'da 1912 ile 1923 seneleri arasında meydana gelen olaylar, iki ülke tarih yazımı içerisinde farklı isimlerle adlandırılır ve birbirlerinden bir hayli farklı anlatılar içermektedirler. Türkiye'deki ulusal tarih yazımı konuyu, sonu Büyük Zafer ve 9 Eylül'de İzmir'in alınması ile biten Kurtuluş Savaşı adı altında yorumlamayı tercih eder. Yunanistan'daki ulusal tarih yazımı ise bu konuyu Türkiye'deki tarih yazımına benzer bir biçimde, Yunan Ordusu'nun çökerek dağılması sonucu geri çekilmesi olarak da ifade edilen

The events that took place between 1912 and 1923 in Turkey and Greece are named differently in the historiography of the two countries, and they contain quite different narratives from each other. National historiography in Turkey prefers to interpret the subject under the name of the War of Independence, which ended with the Great Victory and the capture of Izmir on September 9. The national historiography in Greece, on the other hand, deals with this subject under the name of the Asia Minor Expedition, which resulted in

Küçük Asya Felaketi ile sonuçlanan Küçük Asya Seferi adı altında ele alır. İki buçuk milyona yakın insanın zorunlu veya serbest göçler bağlamında yer değiştirdiği bu dönem, iki devletin siyasal tarihinde çeşitli vesilelerle “unutulmuş” veyahut sıklıkla “hatırlatılmış” ve bu bağlamda birbirlerinden çok farklı şekillerde inşa edilmişlerdir.¹ Ancak burada dikkat çekilmesi gereken iki devlet arasında farklı hafızalar inşa edilmesiyle sonuçlanan 26 Ağustos-09 Eylül 1922 tarihleri arasındaki 15 günlük dönem büyük önem taşımaktadır. Zira bu kısa dönem bir taraf için büyük bir zaferle sonuçlanarak bir savaşı bitirirken, diğer taraf için büyük bir yenilgi olarak ise ciddi toplumsal, ekonomik ve siyasal sonuçlar barındıracaktır.

Bahsi geçen bu ayrımı anlamlandırabilmek için yaklaşık olarak 11 senelik bir dönemi mercek altı-

the Asia Minor Disaster, which is also expressed as the withdrawal of the Greek Army as a result of its collapse and disintegration, similar to the historiography in Turkey. This period, in which nearly two and a half million people were displaced in the context of forced or free migration, was “forgotten” or often “remembered” on various occasions in the political history of the two states, and in this context, they were constructed in very different ways.¹ However, the 15 day period between 26 August and 09 September 1922, which resulted in the construction of different memories between the two states, is of great importance. Because, while this short period ends the war with a great victory for one side, it will have serious social, economic, and political consequences as a major defeat for the other side.

na almak gerekir. Türkiye ve Yunanistan'ın kolektif hafızasının oluşumunda 1912-1923 arası dönem büyük önem taşımaktadır. Zira, her iki devlet ve toplumun ulusal kimliklerinin oluşumunda bahsi geçen dönem irdelenmeden yapılacak her çalışma eksik kalacaktır. Türk ve Yunan ulusal kimliklerinin oluşumunda çok önemli bir yere sahip olan bu 11 yıl, Osmanlı İmparatorluğu'nun Doğu Trakya haricinde Avrupa'daki bütün topraklarının kaybıyla sonuçlanan Balkan Savaşları, Birinci Dünya Savaşı ve hemen akabinde Rum ve Ermeni Tehcirleri, Dünya Savaşı sonrası Yunan Ordusu'nun Anadolu'yu işgali ve Yunan Ordusu'nun Anadolu'dan çıkarılmasıyla Anadolu'daki Rum varlığının İstanbul, Bozcaada ve Gökçeada haricinde ortadan kalkışıyla sonuçlanacak olan Türk-Yunan Nüfus Mübadelesi'ne sahne olmuştur. Yukarıda sayılan bu döneme damgasını vurmuş olaylar her iki toplumu da etkilemiş ve çakışan hafızalar yaratmış olsa da bahsi geçen her olay her bir toplum için birbiriyle zıt anlamlar taşımaktadır.

Balkan Savaşları'nda uğranan yenilgiler Osmanlı Müslüman toplumunda büyük bir travma yaratmıştır. Sadece birkaç hafta içinde, Osmanlı İmparatorluğu Avrupa topraklarının %83'ünü ve Avrupa nüfusunun %69'unu kaybetmiş ve bu kayıp beraberinde sayıları 300.000'e varan bir göçmen nüfusunu da beraberinde getirmiştir.

Balkan Savaşları Türk toplumu için yoğun bir göçmen dalgası ile birlikte kolektif hafızada ciddi travmatik bir tecrübe olarak yer etmişse de Yunan toplumu için yeni toprakların kazanımı ve Osmanlı egemenliğindeki Yunanlıların özgürlüklerine kavuşmaları anlamına geliyordu. Keza, Birinci Dünya Savaşı sonrası Yunanlıların İzmir başta olmak üzere Batı Anadolu'yu işgalleri de Türk toplumunun kolektif hafızasında ciddi anlamda yer etmiş, Yunan toplumunun hatırasında bu durum Megali Idea'nın son aşamalarından birisini oluşturmaktaydı. Ancak 1922 senesinde Yunan

In order to make sense of this distinction, it is necessary to examine a period of approximately 11 years. The period between 1912 and 1923 is of great importance in the formation of the collective memory of Turkey and Greece. Any study will be incomplete without examining the mentioned period in the formation of the national identities of both states and societies. Having a very important place in the formation of Turkish and Greek national identities in these 11 years, it was the scene for the Balkan Wars, which resulted in the loss of all lands of the Ottoman Empire in Europe, except Eastern Thrace, the First World War and the Greek and Armenian Deportations immediately after, the invasion of Anatolia and the expulsion of the Greek Army from Anatolia, the Turkish-Greek Population Exchange, which would result in the disappearance of the Greek presence in Anatolia, except for Istanbul, Bozcaada, and Gökçeada. Although the events that left their mark on this period mentioned above, affected both societies and created overlapping memories, each event mentioned has opposite meanings for each society.

The defeats suffered in the Balkan Wars created a great trauma in the Ottoman Muslim society. In just a few weeks, the Ottoman Empire lost 83% of the European territory and 69% of the European population, and this loss brought with it an immigrant population of up to 300,000.

Although the Balkan Wars were a seriously traumatic experience in the collective memory with an intense wave of immigrants for the Turkish society, it meant the acquisition of new lands for the Greek society and the liberation of the Greeks under Ottoman rule. Likewise, the occupation of Western Anatolia, especially İzmir, by the Greeks after the First World War had a significant place in the collective memory of the Turkish society, and in the memory of the Greek society, this sit-

Ordusu'nun bozguna uğramasıyla beraber geri çekilmesi, bununla beraber Anadolu'daki Rum varlığının ortadan kalkmasıyla sonuçlandı. Aynı şekilde Türk toplumu tarafından Kurtuluş Savaşı olarak bahsi geçen bu olay olumlu olarak anılırken, Yunan toplumu tarafından ise Küçük Asya Felaketi olarak belirtilmekte ve Anadolu'daki Hellenizm'in çöküşü olarak görülmektedir. Küçük Asya Felaketi sonrasında Türkiye ve Yunanistan devletlerinin bir araya gelmesi zorunlu nüfus mübadelesi esaslarında anlaşarak iki milyona yakın insanın yer değiştirmesine yol açmış ve iki devletin nüfuslarını homojenleştirmesinde önemli rol oynamıştır. Yunan Ordusunun Küçük Asya'da Yunanlılar tarafından "Mikra Asiatiki Katastrofi" olarak adlandırılan yenilgisi, Yunanistan'da neredeyse Albaylar Rejimi'nin düşüşüne kadar kalıcı bir istikrarsızlık yarattı. Sadece yenilgi değil, Türkiye ile arasındaki nüfus mübadelesi de iki milyon insanın yerinden yurdundan olmasına neden oldu ve istikrarsızlığın daha da artmasına neden oldu.

uation was one of the last stages of Megali Idea. However, with the defeat of the Greek Army in 1922, its withdrawal resulted in the disappearance of the Greek presence in Anatolia. Likewise, this event, which is referred to as the War of Independence by the Turkish society, is positively referred to as the Catastrophe of Asia Minor by the Greek society and is seen as the collapse of Hellenism in Anatolia. After the Asia Minor Disaster, the states of Turkey and Greece came together and agreed on the principles of forced population exchange, causing the displacement of nearly two million people and playing an important role in the homogenization of the populations of the two states. The defeat of the Greek Army in Asia Minor, dubbed "Mikra Asiatiki Catastrophe" by the Greeks, created permanent instability in Greece, almost until the fall of the Colonels' Regime. Not only the defeat but also the population exchange between Turkey caused two million people to be displaced from their homes and further increased instability.

Yukarıda da ifade edildiği üzere Türk ve Yunan toplumları yaşadıkları olaylar aynı olmasına, çakışık hafızalara sahip olmalarına rağmen birinin yaşadığı olumlu sonuç diğerini dışlamaktadır. Yani, birisi için zafer olarak sayılabilecek olan bir olay diğeri için bir travma sayılmaktadır. İşgal/kurtuluş, katil/kahraman, Kurtuluş Savaşı/Küçük Asya Seferi, tehcir/soykırım gibi dikotomilerin kolektif hafızada edindikleri yer “biz” ve “öteki”nin belirlenmesi açısından da belirleyicidir. Geçmiş bu bağlamda, kültürel hassasiyetlere, etik sorgulamalara ve döneminin siyasal ihtiyaçlarına göre düzenlenip tekrardan yorumlandıktan sonra kolektif belleğe dönüşmektedir. Buna ek olarak bahsi geçen bu durum Eric Hobsbawm’ın “geleneğin icadı” olarak ifade ettiği argüman ile de yakından bağlantılı olabilir. Gerçek veyahut mitik bir geçmişin çerçevesinde belli bir topluluğun homojenliği sağlamak, bazı yapılara meşruiyet kazandırmak ve topluma bazı değerleri aşlamak adına birtakım ritüel haline gelmiş uygulamalar inşa edilmektedir. Bir başka ifadeyle hafıza, simgeler, değerler ve inançlar yöntemiyle Batı’nın bir anlamda sivil dini haline gelme aşamasındadır.² Bu düşünceden hareketle, hafıza şimdiki zaman içerisinde geçmişi inşa ederken toplumsal ve ulusal kimlikleri tarihsel bir süreklilik içerisinde ve kendi içerisinde anlam ve içerik bütünlüğü kurarak inşa eder. Her koşulda, Türkiye ve Yunanistan’ın amacı, devlet aklı doğrultusunda kolektif bir hafıza yaratmak ve bununla çelişenleri ise unutmaktır.

Toplu sürgün, yeniden iskân ve kültürel asimilasyon ile şekillenen ve Türkiye ve Yunanistan coğrafyalarının yıkımı ile sonuçlanan bu politikalar, zihinsel düzlemde yeni bir kolektif hafıza yaratılmasında büyük önem taşıyordu. Bu bağlamda, bir ulusal kimliğin tanımlanması ve istenen şekilde düzenlenmesi süreci, kolektif bir hafıza için de paralel bir süreç gerektiriyordu. Her iki ülkenin de “bakiyelerinin” 1912-1924 seneleri arasında yoğun göçü kimliğin ve hafızanın yeniden tanımlanması ve ulus-devletlerin amaçları doğ-

As stated above, although the Turkish and Greek societies experience the same events and have overlapping memories, the positive result of one excludes the other. That is an event that may be considered a victory for one and is considered a trauma for another. The place in the collective memory of dichotomy such as occupation/liberation, murderer/hero, War of Independence/Asia Minor Campaign, deportation/genocide is also decisive in terms of determining “us” and “other”. In this context, the past transforms into a collective memory after being organized and reinterpreted according to cultural sensitivities, ethical inquiries, and the political needs of the period. In addition, this situation may be closely linked to the argument that Eric Hobsbawm refers to as the “invention of tradition”. Within the framework of a real or mythical past, some ritual practices are built in order to ensure the homogeneity of a certain community, provide legitimacy to some structures, and instill some values into the society. In other words, with the method of symbols, values, and beliefs, memory is in the process of becoming the civil religion of the West.² Based on this idea, while memory constructs the past in the present, it builds social and national identities in historical continuity and by establishing a meaning and content integrity within itself. In any case, the aim of Turkey and Greece was to create a collective memory in line with the state’s mind and to forget those that contradicted it.

These policies, which were shaped by mass exile, resettlement, and cultural assimilation and resulted in the destruction of the geographies of Turkey and Greece, were of great importance to create a new collective memory on the mental plane. In this context, the process of defining and arranging a national identity required a parallel process for collective memory. It was essential that the “balances” of both countries shape the massive migration between 1912 and 1924 in line with the redefinition of identity and memory and the aims

rultusunda şekillendirmesi elzemdi. Yunanistan ve Türkiye hem düzensiz hem de zorunlu göçün muhatapları olarak fiziksel ve söylemsel mekânı yeniden tanımlamaları ve bu doğrultuda inşa etmeleri, devletlerinin temelleri için büyük önem taşımaktaydı.

Her ne kadar 11 senelik bir dönem Türkiye ile Yunanistan'ın kolektif hafızaları içerisinde önemli bir yer tutuyorsa da 26 Ağustos-09 Eylül 1922 tarihleri arasında yaşananlar sonucunda birisinin büyük zaferi, diğerinin ağır mağlubiyeti halinde sonuçlanmıştır. Bu durumun sonuçları bugüne kadar uzanarak inşa edilen ulusal kimliklerin ve kolektif hafızanın ana sütunlarından biri olmuş ve “biz” ve “öteki”nin inşasında belirleyici unsur haline gelmişlerdir.

of nation-states. It was of great importance for the foundations of their states that Greece and Turkey, as the addressees of both irregular and forced migration, redefined the physical and discursive space and built it accordingly.

Although a period of 11 years occupies an important place in the collective memories of Turkey and Greece, as a result of the events between August 26 and September 9, 1922, the great victory of one resulted in the heavy defeat of the other. They have become one of the main pillars of identities and collective memory and have become the determining factor in the construction of “us” and “other”.

References:

- ¹ Onur Yıldırım, *Diplomasi ve Göç: Türk-Yunan Mübadelesinin Öteki Yüzü*, İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2006, s. 27.
- ² Enzo Traverso, *Geçmişin Kullanma Kılavuzu*, çev. Işık Ergüden, İstanbul: İletişim Yayınları, 2019, s. 11.

Kitap İncelemesi
Book Review

Şu Çılgın Türkler

Those Crazy Turks

Nedime GÜNAÇTI

Milli Mücadele yıllarında yaşıyormuş gibi hissedeceğiniz bir kitaba hazır olunuz. Turgut Özakman, okurlarına tarih kitaplarındaki bilgilerden çok daha fazlasını bu kitapta sunmuştur. Adeta kurgu bir roman olarak yazılmış gibi görünse de kitabın sonundaki kaynakça bölümünden de anlaşılacağı üzere gerçekler bu kitapta bir tokat gibi yüzünüze çarpıyor. Kitapta yalnızca Türk milletinin perspektifine değil, o dönemdeki karşı saftaki devletlerin bakış açısına da yer veren yazar kitabı Başlangıç, Birinci Kitap, İkinci Kitap ve Sonuç olarak dört bölümde ele almıştır.

Başlangıç bölümünde 1914-1921 tarihleri arasında yaşanan olayları anlatan yazar, okurlarının hafızalarını, kullandığı resimlerle de desteklemiştir. Bu bölümde ayrıca İstanbul'daki hükümetin vatandaşın savunularına karşı aldığı tavır şu şekilde belirtilmiştir: "Padişahın ve benim yegâne ümidimiz, Allah'tan sonra İngiltere'dir." (Damat Ferit)

Birinci Kitap bölümü ise Kütahya Eskişehir Savaşına Hazırlık, Kütahya-Eskişehir Savaşı, Sakarya Savaşı'na Hazırlık, Ankara'ya Yürüyüş ve Sakarya Savaşı olmak üzere 5 alt bölümden oluşmaktadır. Kitabın sayfaları arasında gezerken kendinizi bir anda halkın içinde onların mücadelelerine şahit olurken veya karşı saftaki devletlerin yanında strateji yaparken bulabilirsiniz.

Yazar bu deneyimi yaşamamız amacıyla önceden haber vermeden okurlarını olaydan olaya sürüklemiştir. Türk milletinin kısıtlı imkanlarla fakat büyük inançla çıkmış olduğu bu sürecin yalnız

Get ready for a book that will make you feel like you are living in the years of the National Struggle. In this book, Turgut Özakman has presented his readers much more than the information in the history books. Although it seems like it was written as a fiction novel, the facts hit your face like a slap in this book when you see the bibliography section at the end. The book, which includes not only the perspective of the Turkish nation but also the point of view of the hostile states at that time, has been discussed in four chapters: The Introduction, the First Book, the Second Book and the Conclusion.

The author, who tells about the events between 1914-1921 in the introduction part, also supported his readers memories with the pictures he used. Also in this section, the attitude of the government in Istanbul towards those who defended their homeland is stated as follows: " After God, the only hope the Sultan and I have is England." (Damat Ferit)

The first part of the book consists of 5 sub-sections: Preparation for the Kütahya-Eskişehir War, Kütahya Eskişehir War, Preparation for the Sakarya War, March to Ankara and the Battle of Sakarya. While browsing through the pages of the book, you may suddenly find yourself witnessing their struggles with people or strategizing alongside enemy states.

The author has dragged his readers from event to event without prior notice in order for you to ex-

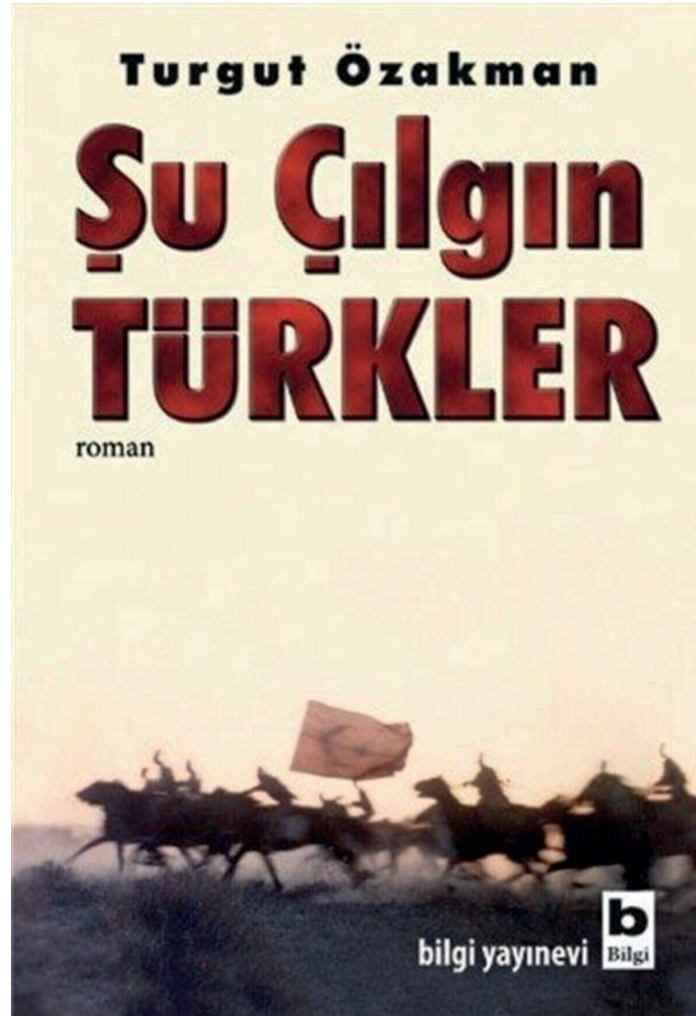
komutanlarca değil, Kara Fatma, Halide Edip, cephaneleri İnebolu'ya getirebilmek için türlü zorluklara katlanan Hüsnü Bey ve arkadaşları tarafından da yürütüldüğü açıkça görülmüştür.

İkinci Kitap bölümünde Büyük Taarruz'a Hazırlık, Afyon Güneyine Yürüyüş ve Büyük Taarruz olarak üç alt bölüm yer almıştır. Büyük Taarruz'a gelen süreçte yalnızca dış düşmanlarla değil aynı zamanda iç düşmanlarla da mücadele verildiği bir roman havasında okurlara sunulmuştur. Kitap, Mustafa Kemal Atatürk'ün ileri görüşlülüğünün bu zaferde nasıl büyük bir paya sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Anadolu'nun dört bir tarafını saran düşmanı yavaş yavaş geri püskürten Türkler, genç yaşlı demeden var gücüyle o büyük zafere ulaşmıştır. Falih

perience the issues. It has been clearly seen that this process, in which the Turkish nation emerged with limited means but with great faith, was carried out not only by the commanders, but also by Kara Fatma, Halide Edip and Hüsnü Bey and his friends, who endured all kinds of difficulties in order to bring ammunition to Inebolu.

In the second book chapter, there are three subsections as Preparation for the Great Offensive, Marching to the South of Afyon, and the Great Offensive. The fight against not only external enemies but also internal enemies in the process of the Great Offensive was presented to the readers in the form of a novel. The book revealed how far-sightedness of Mustafa Kemal Atatürk had a great share in this victory. The Turks, who gradually pushed back the enemy that surrounded

Rıfki Atay ise 30 Ağustos Zaferi ile ilgili şu sözleri yazmıştır: “Nemiz varsa, eğer bağımsız bir devlet kurmuşsak, hür vatandaşlar olmuşsak, şerefli insanlar gibi dolaşıyorsak, yurdumuzu Batı’nın pençesinden, vicdanımızı ve düşüncemizi Doğu’nun pençesinden kurtarmışsak, şu denizlere bizim diye bakıyor, bu topraklarda ana bağrının sıcaklığını duyuyorsak, belki nefes alıyorsak, hepsini, her şeyi 30 Ağustos Zaferi’ne borçluyuz.”

Son bölümde ise zaferden sonra gerçekleşen olaylar anlatılmıştır. Cumhuriyetin ilanı ile taçlanan son, ayrıca detaylı bir şekilde siyasilere de yer vermiştir.

Şu Çılgın Türkler, adından da anlaşılacağı üzere büyük çılgınlıklar peşinde koşan bir halkın hikayesidir.

all four corners of Anatolia, achieved that great victory with all their might, regardless of young or old. Falih Rıfki Atay wrote the following words about the August 30 Victory: “If we have anything, if we have established an independent state, if we have become free citizens, if we walk around like honorable people, if we saved our country from the claws of the West, our conscience and thoughts from the claws of the East, we look at these seas as ours, if we feel the warmth of the mother’s bosom in the land, if we are breathing, we owe all, everything to the victory of August 30.”

In the last part, the events that took place after the victory are explained. The end, which was crowned with the proclamation of the Republic, also included politicians in detail. Those Crazy Turks, as the name suggests, is the story of a people who are chasing great madness.

Terimler Sözlüğü IR Glossary

Milli Egemenlik National Sovereignty

Sırrı Can YÜCEL

Milli egemenlik, milletin kendini yönetecek rejimi seçmesi yoluyla dış etkilere bağlı kalmadan kendi kendini idare etme gücünü elinde bulundurmasıdır. Egemenlik, devlet gücünün her alanda eş kabul etmeyecek ve rakip tanımayacak bir biçimde belirlendiği üstün devlet gücüdür. Egemenliğin kayıtsız şartsız millete ait olması, milletin özgür ve bağımsız yaşamasını ifade etmekle birlikte dışa karşı millet birliğini ve bütünlüğünü de belirtir.¹

Milli egemenlik kavramı Türk siyasi tarihine ilk defa Milli Mücadele ile girmiştir. Egemenliğin bir yöneticiye, belirli bir sınıf veya zümreye değil halka ait olduğu milli egemenlik ideolojisini devlet hayatımıza kazandıran, Anadolu'ya ayak basar basmaz milli egemenlik idealini gerçekleştirmek için azimle hareket eden ve bu ideolojisini kamu hukukunun temel bir ilkesi haline getiren Mustafa Kemal Atatürk'tür.² Cumhuriyetin ilanından önce de Amasya Genelgesi'nde belirttiği "Milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır" parolasıyla Mustafa Kemal Atatürk ülkemizde milli egemenliğin temellerini atmıştır.

National sovereignty is the ability of the nation to govern itself, without being dependent on external influences, by choosing the regime that will govern that nation. Sovereignty is the supreme state power in which the state power is determined in a way that does not accept equals and rivals in any field. The fact that sovereignty belongs to the nation unconditionally expresses the free and independent life of the nation, but also indicates the unity and integrity of the nation against the outside.¹

The concept of national sovereignty entered Turkish political history for the first time with the Turkish War of Independence. It was Mustafa Kemal Atatürk who brought the ideology of national sovereignty, in which sovereignty belongs to the people, not to a ruler, a particular class or group, into our state life, acted resolutely to realize the ideal of national sovereignty as soon as he set foot in Anatolia, and made this ideology a fundamental principle of public law.² Mustafa Kemal Atatürk laid the foundations of national sovereignty in our country with the motto "Nation's determination and decision will restore the nation's independence", stated in the Amasya Circular before the proclamation of the Republic.

References:

¹ Feyzioğlu, A. "Kuvvet Doğuran Fikir "Milli Egemenlik"". Journal of Istanbul University Faculty of Theology 0 (2012)

² Eroğlu, H. "Milli Egemenlik İlkesi ve Anayasalarımız". Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi 1 (1984): 137-163

Countries in the World

Bir İçten Bir Dıştan (Temmuz) One Step In One Step Out (July)

Samiye YÜKSEL – Refia Havva BAYIR

1 Temmuz 2022 - Yeni asgari ücret yüzde otuz artışla 5 bin 500 TL olarak açıklandı.

July 1, 2022 - The new minimum wage was announced as 5 thousand 500 TL with an increase of thirty percent.

2 Temmuz 2022 - Özbekistan'da protestoların yapıldığı Karakalpakistan'da 1 ay OHAL ilan edildi.

July 2, 2022 - A state of emergency was declared for 1 month in Karakalpakstan, where protests were held in Uzbekistan.

3 Temmuz 2022 - İstanbul'da yangınlara karşı alınan önlemler kapsamında ormanlık alanlara girişler yasaklandı.

July 3, 2022 - As part of the measures taken against fires in İstanbul, entry to forest areas is prohibited.

4 Temmuz 2022 - ABD'nin Illinois eyaletindeki 4 Temmuz'daki Bağımsızlık Günü kutlamalarında silahlı saldırı düzenlendi.

July 4, 2022 - Gunmen attacked the Independence Day celebrations on July 4 in Illinois, USA.

5 Temmuz 2022 - Cumhurbaşkanı Erdoğan, gıda krizinin çözümünde kilit rol oynayacak tahıl koridoru için tarih verdi.

July 5, 2022 - President Erdoğan has set a date for the grain corridor, which will play a key role in resolving the food crisis.

6 Temmuz 2022 - İngiltere'de yaşanan peş peşe istifalar sonrası Boris Johnson'dan açıklama: Görevime devam edeceğim

July 6 2022 - After successive resignations in England, statement from Boris Johnson: I will continue my duty.

7 Temmuz 2022 - İstanbul'da 210 gram ekmeğin fiyatı yüzde 33 artışla 4 lira oldu.

July 7, 2022 - The price of 210 grams of bread in İstanbul increased by 33 percent to 4 liras.

8 Temmuz 2022 - Rusya, Türkiye üzerinden yapılan BM yardımlarını veto etti. Suriye'de 4 milyondan fazla insan açlık riskiyle karşı karşıya kaldı.

July 8, 2022 - Russia vetoed UN aid through Turkey. More than 4 million people are at risk of starvation in Syria.

9 Temmuz 2022 - Eskişehir ve Bilecik'te aniden başlayan yağış nedeniyle sel yaşandı.

July 9, 2022 - Floods occurred in Eskişehir and Bilecik due to sudden precipitation.

10 Temmuz 2022 - Sri Lanka'da beklenen oldu: Devlet Başkanı Rajapaksa'nın 13 Temmuz'da istifa edeceği açıklandı.

11 Temmuz 2022 - Cumhurbaşkanı Erdoğan, Suudi Arabistan Veliaht Prensi ile görüşti.

12 Temmuz 2022 - Kriz nedeniyle halkın ayaklandığı Sri Lanka'da istifası beklenen devlet başkanı ülkeden kaçtı.

13 Temmuz 2022 - Datça'da orman yangını çıktı.

14 Temmuz 2022 - Trump yeniden başkanlığa talip olduğunu açıkladı.

15 Temmuz 2022 - Demokrasi ve Milli Birlik Günü kutlandı.

16 Temmuz 2022- ABD Başkanı Biden, Orta Doğu planından bahsetti: Asla çekilmeyeceğiz.

17 Temmuz 2022 - Pençe Kilit operasyonunda Piyade Teğmen Ömer Faruk Civelek şehit düştü.

18 Temmuz 2022- Bulgaristan'da hükümet krizi sürüyor: Dördüncü parti de hükümeti kuramazsa erken seçime gidilecek.

19 Temmuz 2022 - Cumhurbaşkanı Erdoğan Tahran'daki üçlü zirveye katıldı.

20 Temmuz 2022 - İngiltere'de Boris Johnson resmen istifa etti. Başkanlık koltuğu için iki aday kaldı.

21 Temmuz 2022 - Ankara'da bağımlılıkla topyekün mücadele çalıştayını gerçekleştirdi.

22 Temmuz 2022 - Dolmabahçe'de imzalanan ve Ukrayna tahılının Karadeniz üzerinden ihracını kapsayan anlaşma dünya basınının gündeminde.

July 10, 2022 - Expected in Sri Lanka: President Rajapaksa announced that he will resign on July 13.

July 11, 2022 - President Erdoğan met with the Crown Prince of Saudi Arabia.

July 12, 2022 - The president, who is expected to resign in Sri Lanka, where the people rioted due to the crisis, fled the country.

July 13, 2022 - A forest fire broke out in Datça.

July 14, 2022 - Trump announces he is running for president again.

July 15, 2022 - Democracy and National Unity Day was celebrated.

July 16, 2022 - US President Biden talked about his Middle East plan: We will never withdraw.

July 17, 2022 - Infantry Lieutenant Ömer Faruk Civelek was martyred in the Claw Lock operation.

July 18, 2022 - The government crisis continues in Bulgaria: If the fourth party fails to form the government, early elections will be held.

July 19, 2022 - President Erdoğan attended the trilateral summit in Tehran.

July 20, 2022 - Boris Johnson officially resigns in England. Two candidates remain for the presidency.

July 21, 2022 - A workshop on the all-out fight against addiction took place in Ankara.

July 22, 2022 - The agreement signed in Dolmabahçe, covering the export of Ukrainian grain over the Black Sea, is on the agenda of the world press.

23 Temmuz 2022 - İstanbul semalarında sıralı halde Starlink uyduları görüldü.

24 Temmuz 2022 - Almanya'yı karıştıran skandal: Başbakan Scholz'un gizli belgeleri çöpten çıktı.

25 Temmuz 2022 - Pençe Kilit operasyonunda teröristlerce açılan taciz ateşinde bir asker şehit oldu.

26 Temmuz 2022 - Kongo Demokratik Cumhuriyeti'ndeki BM karşıtı protestolarda şiddetin dozu arttı: Ölü sayısı 15'e ulaştı.

27 Temmuz 2022 - İl Göç İdaresi Müdürlüğü, İstanbul'da ikamet eden yabancı sayısını 1 milyon 294 bin 124 olarak duyurdu.

28 Temmuz 2022 - Çin Devlet Başkanı Xi Jinping'ten ABD Başkanı Biden'a sert Tayvan çıkışı: Ateşle oynayan kendini yakar

29 Temmuz 2022 - Cumhurbaşkanı Erdoğan fındık fiyatlarını açıkladı.

30 Temmuz 2022 - Irak'ta Sadr yanlıları yine meclisi bastı! Oturumlar askıya alındı.

31 Temmuz 2022 - Cumhurbaşkanlığı kabinesi 5 önemli konu başlığı ile toplanma kararı aldı.

July 23, 2022 - Starlink satellites were seen sequentially in the sky of İstanbul.

July 24, 2022 - The scandal that confused Germany: Secret documents of Prime Minister Scholz found in trash

July 25, 2022 - A soldier was martyred in the harassment fire opened by terrorists in the Claw-Lock operation.

July 26, 2022 - The dose of violence increased in the anti-UN protests in the Democratic Republic of the Congo: The death toll reached 15.

July 27, 2022 - Provincial Directorate of Migration Management announced the number of foreigners residing in Istanbul as 1 million 294 thousand 124.

July 28, 2022 - Chinese President Xi Jinping's harsh Taiwan exit to US President Biden: He who plays with fire will burn himself.

July 29, 2022 - President Erdoğan announced the prices of hazelnuts.

July 30, 2022 - Sadr supporters raided the parliament again in Iraq! Sessions suspended.

July 31, 2022 - The Presidential Cabinet decided to convene on 5 important topics.

Seçimler Current Elections

Angola Cumhuriyeti'nde Angola Ulusal Meclis seçimleri, (24 Ağustos 2022)

Angolan National Assembly elections in the Republic of Angola, (August 24, 2022)

Geçtiğimiz Ayın Seçim Sonuçları Last Month's Election Results

Tunus'taki anayasa referandumunda halkın %92,3'ü 'evet' oyu kullandı.

In the constitutional referendum in Tunisia, 92,3% of the people voted 'yes'.

Kongo Cumhuriyeti'nde yapılan Kongo Ulusal Meclis seçimlerinde en çok oyu Kongo Çalışma Partisi kazandı.

Congolese Party of Labour won the most votes in the Congolese National Assembly elections held in the Republic of the Congo.

Farkındalık
Awareness

Sadık Dost Fox Loyal Friend Fox

Şura ÖZTÜRK

“Atatürk’ün hayatının her döneminde yanında bir hayvan dost ve o dostun sadakatini görmek mümkündür.”

“It is possible to see an animal friend and the loyalty of that friend in every period of Atatürk’s life.”

Mustafa Kemal Atatürk sadece insana, vatana ve toprağa değer vermekle kalmamış; hayvanlara ve doğaya da değer vermiştir. Bunun için her zaman önemli çalışmalara imza atmıştır ve “Atatürk Orman Çiftliği” bunun en güzel örneklerinden biri olmuştur. Pek çok hayvana bakmış, onların iyiliklerini gözetmiş ve onlara dostluk etmiştir.

Atatürk’ün sadık dostlarından biri olan Fox, bir fotoğrafçıdan alınmıştır. Alındığı andan itibaren de Atatürk’ün yanından ayrılmamıştır. Atatürk uyumadan uyumadığı, kitap okumalarında hep dizinin dibinde olduğu, halkla buluşulduğunda ve devlet şuralarında hep yanında olduğu söylenmiştir. Fox’un ölümünden sonra da Atamızın yüzünün artık pek gülmediği, dostunun acısını en derinlerinde hissettiği söylenmiştir.

Mustafa Kemal Atatürk did not only value people, country and land; he also valued animals and nature. He has always carried out important works for this, and “Atatürk Forest Farm” has been one of the best examples of this. He took care of many animals, took care of their welfare and befriended them.

Fox, one of Atatürk’s loyal friends, was taken from a photographer. From the moment he was taken, he did not leave Atatürk’s side. It has been said that Fox did not sleep without him, he was always right beside him when Atatürk was reading and that he was always with him when meeting with the public and in state councils. It is said that after Fox’s death, Atatürk did not smile much anymore, and that he felt the pain of his friend deep inside.

Atatürk, daha öncesinde Alp ve Alber isimli iki köpeğe daha bakmıştır. Her birinin kaybı Atatürk için oldukça yıkıcı ve üzücü olmuştur. Her dönemde yanında bir hayvan dost ve o dostun sadakatini görmek mümkündür.

Dergimizin “Farkındalık” bölümünde bu ay Atatürk’ün can dostu Fox’tan bahsettik. Ata’mızın hayvanlara ve doğaya olan sevgisinin hepimize birer örnek olmasını diliyoruz. Qr kodu okutarak detaylı bilgiye ulaşabilirsiniz.

Atatürk had taken care of two more dogs named Alp and Alber before. The loss of each of them has been quite devastating and sad for Atatürk. It is possible to see an animal friend and the loyalty of that friend in every period of Atatürk’s life.

In the “Awareness” section of our magazine, we talked about Atatürk’s dear friend Fox this month. We wish Atatürk’s love for animals and nature to be an example for all of us. You can get detailed information by scanning the QR code.

